

1

P R O T O K O Ł N R X X I I I / 2 0 0 1
zwyczajnej sesji Sejmiku Województwa Lubuskiego
w dniu 5 marca 2001 roku

Do punktu 1.

Obradom XXIII zwyczajnej sesji Sejmiku Województwa Lubuskiego przewodniczył
Pan Jan Kochanowski -Przewodniczący Sejmiku.

Otwierając obrady XXIII zwyczajnej sesji Sejmiku powitał radnych Sejmiku, parlamentarzystów województwa, Wojewodę Lubuskiego Pana Stanisława Iwana. Pana prof. Bogdana Pietrullewicza z Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze, który jest współautorem materiałów przygotowanych na dzisiejszą sesję Sejmiku, przedstawiciele administracji zespolonej i niezespolonej, przedstawiciele władz samorządowych z gmin i powiatów województwa lubuskiego a także przedstawiciele instytucji związanych z tematyką dzisiejszej sesji. Następnie serdecznie powitał przedstawiciele partii politycznych i organizacji społecznych a także przedstawiciele radia, prasy, telewizji oraz wszystkich obecnych na obradach sesji Sejmiku.

Przewodniczący Sejmiku stwierdził, że na podstawie listy obecności na stan 45 Radnych Sejmiku - na sesji obecnych jest na sali 40 Radnych. wobec czego Sejmik władny jest do podejmowania prawomocnych uchwał.

W sesji uczestniczyło ogółem 42 radnych .

Lista obecności Radnych Sejmiku – zał. Nr 1 do protokołu.

Lista obecności osób zaproszonych stanowi zał. Nr 2 do protokołu.

Poinformował, że protokół z obrad XXII sesji Sejmiku wyłożony jest przy stoliku pracowników Biura Sejmiku i był dostępny w Biurze Sejmiku w Zielonej Górze i Gorzowie Wielkopolskim przed sesją.

Protokół z obrad XXII sesji Sejmiku zostanie przyjęty na zakończenie obrad dzisiejszej sesji.

Do punktu 2.

Przyjęcie porządku obrad sesji.

Przewodniczący Sejmiku przypominając, że radni otrzymali projekt porządku obrad wraz z zawiadomieniem – zapytał, czy ktoś wnosi uwagi do zaproponowanego porządku obrad sesji?

Radny Pan Jan Świrepo stwierdził, iż z uwagi na ważność tematów sesyjnych a także proponowany obszerny porządek obrad – wnosi o wydłużenie posiedzenia na dwa dni lub przesunąć na następne posiedzenie Sejmiku proponowane w dniu dzisiejszym punkty porządku obrad sesji - 6, 7, 8.

Przewodniczący Sejmiku przypomniał, że wcześniej przesłał proponowany porządek obrad XXIII sesji do Przewodniczących Klubów Radnych Sejmiku, prosząc o uwagi. Uwag ani wniosków nie było, w związku z tym zaproponował porządek obrad – jaki radni otrzymali. Dodał, że część punktów porządku obrad dotyczy jedynie sprawozdań ustawowych, które w I kwartale tego roku winny być przyjęte.

Radny Pan Krzysztof Prucnal – Przewodniczący Klubu Radnych U.W. uważa za słuszny wniosek przedstawiony przez **Przewodniczącego Klubu Radnych P. S. L.** Dodał, że przy proponowanym tak obszernym porządku obrad sesji, radni Klubu U.W. nie mogliby efektywnie pracować.

Radny Pan Kazimierz Pańtak wnosi o realizację proponowanego porządku obrad sesji. Trudno na jej początku określić jak długo będą omawiane poszczególne tematy. Uważa, że jeśli będą trwały zbyt długo – to wtedy można je przerwać i przesunąć na kolejny termin.

Przewodniczący Sejmiku zapytał Radnego **Pana Jana Świrepo**, czy zgodzi się z tezą, że można rozpocząć obrady, przyjmując zaproponowany porządek obrad a w trakcie obrad jeśli okaże się, że sesja trwa zbyt długo, wówczas ustalona zostanie przerwa i termin kontynuacji sesji Sejmiku.

Radny Pan Jan Świrepo wyraził zgodę na powyższą propozycję.

Przewodniczący Sejmiku przystąpił do przegłosowania porządku obrad sesji Sejmiku.

Zapytał, kto jest za przyjęciem zaproponowanego porządku obrad sesji?, kto jest przeciw?, kto się wstrzymał?

Nastąpiło głosowanie, po którym **Przewodniczący Sejmiku stwierdził, że przy 39 głosach „za” przy 1 głosie „wstrzymującym się” i braku głosów „przeciw” – porządek obrad XXIII sesji Sejmiku został przyjęty.**

Przyjęty porządek obrad sesji stanowi zał. Nr 3 do niniejszego protokołu.

Do punktu 3.

Interpelacje i zapytania zgłosili niżej wymienieni radni:

Pan Edward Lipiec w sprawie wzrostu o prawie 100 % opłat za gaz mieszkańców Żar w miesiącu styczniu 2001 roku - Zakładu Gazownictwa w Zgorzelcu.

Pan Andrzej Perlak prosi o wyjaśnienia, dlaczego w latach 2000 – 2001 gmina Bytom Odrz. nie otrzymała dotacji z Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych na ulepszanie dróg polnych oraz pyta – czy w roku 1999 Bytom otrzymał taką dotację?

Pan Kazimierz Pańtak prosi o wyjaśnienia - na jakim etapie jest sprawa przejęcia przez Samorząd Województwa budynku Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego w Zielonej Górze?

Dodał, że się źle dzieje, że Samorząd Województwa nie może otrzymać lokalu. Siedzi zaś kątem w obiekcie Wojewody Lubuskiego. Zdaniem Pana radnego i większości społeczeństwa jest to sprawa niedobra aby Wojewoda dysponował budynkiem skoro większą część działań dla województwa przejął Samorząd Województwa. W ślad za zadaniami winny przejść również środki. Najlepszym – bo nie wymagającym środków finansowych byłoby przekazanie budynku.

Pan Lech Tylutki w sprawie wypłat świadczeń obligatoryjnych w pełnym zakresie przez Ośrodki Pomocy Społecznej, które nie mają odpowiednich środków na ten cel

a także w sprawie zmniejszenia subwencji drogowej dla naszego województwa o 2,1 mln złotych i w związku z tym uszczupleniem środków finansowych na inwestycje drogowe i remonty dróg. Najbardziej poszkodowany został Powiat Nowosolski, któremu odebrano ok. 1 mln złotych z obniżonej dotacji

Pan Władysław Dajczak o wyjaśnienie przyczyn odwołania z pracy i stanowiska dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Zielonej Górze – Pana Władysława Drozda – radnego Rady Miasta w Zielonej Górze

Pan Lech Krychowski -o informację w sprawie likwidacji jednostek wojskowych na terenie Żar

oraz w sprawie przejęcia przez Zarząd trzech Ośrodków Muzealnych w województwie i odpowiedzi przez Zarząd Województwa – na wniosek Komisji Kultury Sejmiku w tej sprawie / dotyczy Muzeum w Świdnicy, Drzonowie i Międzyrzeczu/

Pan Stanisław Wróblewski - w sprawie sytuacji w służbie zdrowia w Powiecie Zarskim – a szczególnie tych - na styku Lubuskiej Regionalnej Kasy Chorych i Branżowej Kasy Chorych, gdzie dyrektorzy Zakładów, dla których organem założycielskim jest Minister Obrony Narodowej – skarżą się, że przy rozpatrywaniu ofert przez L.R.K.Ch. na 2001 rok - zostały potraktowane jak nie Zakłady Opieki Zdrowotnej w rozumieniu ustawy. Ich oferty nie zostały rozpatrzone a dyrektorzy tych Zakładów nie otrzymali odpowiedzi dlaczego tak się stało.

Pan radny pyta dlaczego L.R.K.Ch. przy rozpatrywaniu ofert na 2001 rok dyskryminuje Zakłady Opieki Zdrowotnej, dla których organem założycielskim jest Minister Obrony Narodowej?

Pan Henryk Maciej Woźniak w sprawie stanu i perspektyw Muzeum w Dobiegniewie. Obecny stan tego Muzeum budzi zaniepokojenie. O tym ukazał się artykuł w „Rzeczpospolitej”. Pan radny uważa, że nie można dopuścić do tego, by placówka, która jest świadectwem martyrologii wybitnych Polaków ulegała ciągłej deprecjacji. Prosi Zarząd Województwa w porozumieniu z Zarządem Powiatu Strzelecko-Drezdeneckiego o działania w tym zakresie.

Do protokołu złożyli interpelacje i zapytania niżej wymienieni radni Sejmiku:

Pan Jan Korol w sprawie podwyższonych opłat za gaz w miesiącu styczniu 2001 roku dla mieszkańców miasta Gorzów Wlkp.

Pan Wiesław Pietruszak w sprawie prośby Panów K.Budzianowskiego i Stanisława Amrogowicza zamieszkałych w Drezdenku wnoszących do Zarządu Województwa

w lutym 2001 roku o wydzielenie działek pod garażami i drogi dojazdowej do ich posesji.

Interpelacje złożone w formie pisemnej radnych Sejmiku stanowią zał. Nr 4 do niniejszego protokołu.

Więcej interpelacji i zapytań nie zgłoszono.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski poinformował, że odpowiedzi na zgłoszone interpelacje i zapytania zostaną udzielone w końcowej części sesji lub w terminie ustawowym.

Do punktu 4.

Analiza i ocena sytuacji na rynku pracy w województwie lubuskim za rok 2000 i styczeń 2001 oraz przyjęcie strategii zatrudnienia i przeciwdziałania skutkom bezrobocia.

Powyższe materiały – zał. Nr 5 i 6 do protokołu.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski poprosił o wprowadzenie do tematu **Pana Kazimierza Piąta** – **Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Zielonej Górze**, który stwierdził, iż miniony rok był kolejnym rokiem poważnego wzrostu stopy bezrobocia w naszym województwie i kolejnym rokiem nabrzmiewania problemów związanych z sytuacją na lubuskim rynku pracy.

Początek tego roku – to fala protestów bezrobotnych w naszym województwie – szczególnie w Szprotawie i innych województwach. Dyrektor poinformował o ponad 20 % stopie bezrobocia w naszym województwie w roku 2000, zaznaczając, że w styczniu obecnego roku wynosi on już 21,6 % bezrobotnych spośród ogółu czynnych zawodowo. Podając liczbę bezrobotnych zaznaczył, że najgorzej sytuacja przedstawia się w Powiecie Krośnieńskim, gdzie bezrobocie przekroczyło już w miesiącu styczniu stopę ponad 30 % a następnie Żagań 29,5 %, Nowa Sól 27,5 % a w styczniu jest już 28,7 %. Najlepsza sytuacja występuje w dwóch aglomeracjach województwa, gdzie w Zielonej Górze stopa bezrobocia wynosi 11,6 % a w Gorzowie 13,9 %. Niepokojącym jest malejąca grupa ludzi, którzy posiadają prawo do zasiłku. Spośród wszystkich bezrobotnych, grupa tylko 24 % posiada prawo do zasiłku. Absolwenci szkół stanowią grupę ok. 5 % populacji bezrobotnych. Ponad 28 % bezrobotnych – to ludzie w wieku 18 – 24 lat - zaś w wieku 18 – 44 lata stanowią grupę 80 % całej populacji. Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy przedstawił również sytuację w zakresie bezrobotnych z wyższym wykształceniem i zaznaczył, że sytuacja ta ma tendencję wzrostową. Sam

dypłom wyższej uczelni nie chroni przed bezrobociem-jak było do tej pory, natomiast przed bezrobociem chroni dyplom dobrej uczelni. Wśród bezrobotnych jest wzrastająca grupa trwale bezrobotnych, która stanowi 42 % spośród ogółu bezrobotnych / są to osoby bezrobotne przez ponad 12 miesięcy/.

Informując o powyższym, przedstawił też informację w zakresie ofert pracy, gdzie nastąpił spadek o 10 % w stosunku do roku 1999, w którym było ofert ok. 25 tysięcy ale prawie 40 % z tych ofert było subtydiowanych z Funduszu Pracy a więc zapotrzebowanie przedsiębiorstw było niższe. Wspomniał też o sporej liczbie osób, która znalazła zatrudnienie poza granicą naszego kraju. Takich osób, które legalnie znalazły pracę z naszego województwa było 9 tysięcy w roku 1999. Pan Dyrektor dodał, że na tle kraju – sytuacja wygląda niepokojąco. Po Województwie Śląskim jesteśmy na drugim miejscu jeśli chodzi o dynamikę wzrostu w 2000r. Ze względu na stopę bezrobocia – nasze województwo jest również na drugim miejscu po Województwie Warmińsko – Mazurskim. Poinformował, że w ubiegłym roku aktywne formy przeciwdziałaniu bezrobociu łagodziły tą sytuację, niemniej dodał, że jeśli stwierdzimy, że z ogółu środków z Funduszu Pracy, który jest przeznaczony na wszelkiego rodzaju zasiłki a także formy aktywne – to tylko 12 % tych środków było przeznaczonych na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu .Pozostałe 88 % - to formy, czyli – wypłacanie zasiłków. Kwota przeznaczana na aktywne formy przeciwdziałaniu bezrobocia - była niższa o 28 % jak w roku 1999. Ponad 11 tysięcy bezrobotnych objęto aktywnymi programami, w tym 3.300 absolwentów. Pan Dyrektor podał przyczyny takiej sytuacji, informując o działaniach Samorządu Województwa w łagodzeniu negatywnych skutków bezrobocia w naszym województwie między innymi również poprzez przyjęcie Programu Przewyciężenia Negatywnych Skutków Bezrobocia na terenach wiejskich w Województwie Lubuskim, który finansowany jest z rezerwy budżetu państwa. Przedstawiając cele tego Programu, Pan Dyrektor zaznaczył, że województwo nasze w roku bieżącym podobnie - jak w roku poprzednim otrzyma dodatkowe środki na kwotę ok. 2 milionów 800 tysięcy złotych na aktywizację ok. 3000 osób bezrobotnych. Na zakończenie swojej wypowiedzi dodał, że w roku ubiegłym Wojewódzki Urząd Pracy przygotował a Zarząd Województwa zaakceptował Program dostosowania kadr do potrzeb rynku pracy w województwie lubuskim w celu uzyskania współfinansowania w ramach Programu PHARE 2001 „Spójność Społeczno-Ekonomiczna” . Przedstawiając cele i proponowany sposób realizacji projektu Programu, który został wysoko oceniony - nawiązał do

przygotowanych dla radnych materiałów, gdzie w sposób szczegółowy przedstawiono informację w zakresie „strategii zatrudnienia i przeciwdziałania skutkom bezrobocia” jak również „analizę i ocenę sytuacji na rynku pracy województwa lubuskiego w 2000 roku” i „informację o stanie bezrobocia w województwie lubuskim w styczniu 2001 roku”. Zadeklarował wyjaśnienia, jeśli radni zgłoszą pytania bądź uwagi.

Powyższe materiały stanowią zał. Nr 5 i 6 do niniejszego protokołu.

Po wystąpieniu Pana Kazimierza Piąta Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy – Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski poprosił o uzupełnienie informacji – **Pana Macieja Kałuskiego członka Zarządu**, który rozpoczynając swoje wystąpienie stwierdził, że problematyka przeciwdziałania bezrobociu w obecnej chwili jest jednym z najistotniejszych tematów dla mieszkańców zarówno naszego województwa jak i kraju. Jest przedmiotem zainteresowania mieszkańców, mediów i przedmiotem dyskusji i troski wszystkich. Pan Maciej Kałuski stwierdził, że stąd Zarząd Województwa Lubuskiego postanowił przedłożyć radnym Sejmiku do aprobaty – Program, który z uwagi na to, iż jego realizacja będzie mogła się odbywać w oparciu o szczegółowe Programy – wynikające z tego dokumentu – postanowił nazwać „Lubuską Strategią Zatrudnienia i Przeciwdziałania Skutkom Bezrobocia”.

Strategia ta jest wynikiem wielomiesięcznych prac analitycznych, połączonych szeroką konsultacją społeczną a właściwe prace nad nią rozpoczęły się już w lipcu ubiegłego roku.

Bezpośrednim jej przyczynkiem była wstępna analiza dokonujących się zmian na lubuskim rynku pracy i występujących na nich tendencji i zjawisk.

Zdaniem Pana Marszałka przed właściwym omówieniem „Lubuskiej Strategii Zatrudnienia” należałoby odpowiedzieć, dlaczego rozpoczęto nad nią pracę? I tu poinformował o takich przyczynach jak bardzo trudna sytuacja na rynku pracy, duży wzrost skali bezrobocia, przejście od stycznia 2000 roku przez samorząd województwa zadań dotyczących również kształtowania regionalnej polityki zatrudnienia w związku z włączeniem Wojewódzkich Urzędów Pracy w strukturę organizacyjną jednostek samorządu województwa. Pan Marszałek nawiązał również do aktów prawnych ograniczających ustawowe zadania w roku 2000 – podając przykłady w tym zakresie. Uchwalenie przez Sejmik Województwa „Strategii Rozwoju Województwa Lubuskiego”, gdzie wyznaczono podstawowe kierunki działań Samorządu i założono konieczność ich sprecyzowania w dokumentach operacyjnych.

Zgodnie z założeniami reformy administracyjnej kraju – wraz z zadaniami miały przejść do samorządu terytorialnego odpowiednie instrumenty oddziaływania i środki na ich realizację. W rzeczywistości w przypadku samorządu województwa zabrakło zarówno odpowiednich instrumentów jak również odpowiednich środków. Samorząd województwa otrzymał z Funduszu Pracy / nie licząc środków otrzymanych na Programy specjalne i środków z budżetu rezerwy państwa / jedynie około 30 tysięcy

złotych z przeznaczeniem głównie na utrzymanie systemu informatycznego i rozwój poradnictwa zawodowego. Następnie Pan Marszałek podkreślił fakt, iż w roku 2000 następowało utrwalanie się niekorzystnych tendencji. Odnotowywano i nadal się odnotowuje wzrost liczby bezrobotnych i skali bezrobocia w regionie. Pomimo pozostawienia szerokiego spektrum zadań – możliwości oddziaływania nadal są w tym zakresie dość skromne. W zakresie konstrukcji lubuskiej strategii zatrudnienia dodał, że poprzedzono ją wnikliwą diagnozą sytuacji w naszym województwie a jej elementy zostały przedstawione w wystąpieniu Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy.

Pan Marszałek podkreślił, że starano się określić główne przyczyny wzrostu skali bezrobocia w regionie. Charakteryzując strukturę gospodarczą regionu a także wskazując na czynniki, które wpłynęły na wzrost bezrobocia – Pan Marszałek poinformował, iż w naszym województwie bez pracy jest najwięcej osób z podstawowym i zasadniczym zawodowym wykształceniem - blisko 73 %. Dodał, że osoby z tym wykształceniem stanowią ok. 48 % ogółu pracujących. Najwięcej ofert pracy w Urzędach Pracy mają osoby zatrudniane do prac prostych, niemniej stanowią grupę osób, gdzie występuje jeden z największych odsetków długotrwale bezrobotnych /powyżej 12 miesięcy/. Sytuacja ta stwarza konieczność ciągłego podejmowania działań w celu dostosowywania kwalifikacji kadr do potrzeb pracodawców. W strukturze bezrobotnych przeważają długotrwale bezrobotni, którzy stanowią blisko 42 % ogółu. Kobiety ponad 54 % bezrobotnych. Według przeprowadzonej we wrześniu ubiegłego roku przez W.U.P. wstępnej symulacji rozwoju sytuacji na rynku pracy do roku 2010 i w oparciu o prognozę demograficzną Głównego Urzędu Statystycznego dla województwa lubuskiego - przewidywany jest wzrost liczby osób w wieku produkcyjnym z ok. 627 tysięcy we wrześniu 2000 roku do 686 tysięcy w roku 2010. Pan Marszałek zwrócił uwagę na fakt, iż jeśli nie zmieni się liczba miejsc pracy, to stopa bezrobocia już w roku 2005 może przekroczyć poziom 25 % - bez pracy może być ok. 120 tysięcy mieszkańców województwa. W celu utrzymania dotychczasowej skali bezrobocia, konieczne jest utworzenie ponad 30 tysięcy miejsc pracy do roku 2010. Przedkładając powyższe podkreślił, że na podstawie oceny sytuacji i istniejących możliwości - przedstawił te zadania, które stoją przed regionalną polityką rynku pracy do roku 2010, a co związane jest z celami głównymi zawartymi w „Strategii Rozwoju Województwa Lubuskiego” i zbieżne z Narodową Strategią Zatrudnienia i 4 filarami Europejskiej Strategii Zatrudnienia.

Za najważniejszy cel uznano poprawę zasobu miejsc pracy w zakresie utrzymania dotychczasowych miejsc pracy i tworzenia nowych. Pan Marszałek podkreślił, że bez realizacji tego celu – pozostałe mogą stać się jedynie „martwymi” zapisami. Miejsca pracy bowiem tworzą aktualni bądź przyszli pracodawcy. Samorząd terytorialny oraz służby zatrudnienia mogą jedynie aktywnie wspierać ten proces poprzez takie działania wspomagające - jak aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu a także programy rynku pracy – ukierunkowane na małe i średnie przedsiębiorstwa i polegające na wsparciu tworzenia nowych miejsc pracy oraz poprzez działania zmierzające do poprawy zdolności adaptacyjnych firm i ich pracowników. Za najbardziej efektywne działanie uznaje się szkolenia pracowników i kadry menedżerskiej firm, zmierzające do podniesienia kwalifikacji. Inwestowanie w pracownika oraz zapewnienie mu minimalnego bezpieczeństwa pracy – skutkuje w krótkim okresie podniesieniem wydajności i jakości wykonywanej pracy. Następnie Pan Marszałek określił te kierunki działań, które stwarzają lepsze funkcjonowanie firm oraz wymienił te instytucje, które wspomagają działalność gospodarczą przy uwzględnieniu podjęcia działań informatycznych / budowa baz danych oraz promocja wśród pracodawców/. Następnie zwrócił uwagę na te działania, które dostosują kwalifikację kadr do potrzeb rynku pracy /problemy z wyborem zawodu lub dalszej kariery zawodowej, nie w pełni dostosowane kierunki kształcenia do potrzeb rynku, ograniczenia w zakresie podnoszenia kwalifikacji lub ich zmiany koniecznej do dostosowania się do aktualnych wymogów/. Koniecznym staje się też rozwój poradnictwa i doradztwa zawodowego umożliwiając zwiększony dostęp młodych osób i innych poszukujących pracy do odpowiedniej porady ekspertów. Określając cele poradnictwa, podkreślił konieczność wspierania procesu dostosowywania procesu kierunków kształcenia do współczesnych wymogów rynku pracy, wskazując na określone działania w celu osiągnięcia zamierzonych celów. Przedkładając powyższe, Pan Marszałek zaznaczył, że w działaniach nie można ograniczać się jedynie do uczniów i absolwentów gdyż dokonujące się zmiany w systemie edukacji - nie obejmą swym zasięgiem znacznej części wyżu demograficznego z lat 80 tych a także osób już funkcjonujących na regionalnym rynku pracy. Osoby te zostały już wyposażone w kwalifikacje, których przydatność jest często nieadekwatna do aktualnych wymogów. Zasadne jest więc podjęcie działań wspierających podnoszenie lub zmianę posiadanych kwalifikacji. Ważną rolę w tym zakresie będą odgrywały szerokie konsultacje ze środowiskiem pracodawców przy równoczesnym wspieraniu szkoleń

dla osób poszukujących pracy oraz poprzez budowę systemu finansowego wsparcia podnoszenia lub zmiany kwalifikacji i działań zmierzających do rozwoju szkolnictwa ustawicznego. Pan Marszałek podkreślił, że charakterystyczną cechą aktualnego rynku pracy jest występowanie tzw. grup podwyższonego ryzyka, do których zalicza się kobiety, mieszkańców terenów wiejskich absolwentów szkół i którzy posiadają zmniejszone możliwości ponownej aktywizacji zawodowej, które wynikają z przesłanek rozwoju ekonomicznego i społecznego a także z subiektywnych preferencji w procesie rekrutacji pracowników. Analizy tej problematyki wskazują na znaczną jej złożoność i dlatego czynione są starania do podjęcia koniecznych działań w zakresie wyrównywania szans na rynku pracy a za podstawowe w tym procesie uznaje się rozwinięcie specjalistycznego poradnictwa zawodowego, którym objęte będą osoby zaliczające się do grup podwyższonego ryzyka. Po uwzględnieniu specyfiki każdej grupy będzie można lepiej ukierunkować ich dalszą karierę zawodową. Konieczne jest podjęcie działań ograniczających bariery i zachowania dyskryminacyjne wobec przedstawicieli grup ryzyka. Planuje się przeprowadzenie Programu Informacyjnego o sytuacji osób z tych grup, który pozwoli poznać zarówno ich możliwości jak i realne bariery. Kobietom, które pomimo, że są lepiej wykształcone jak mężczyźni, trudniej jest znaleźć pracę. Podobna jest sytuacja wśród młodych osób, które posiadają dobre kwalifikacje i szybko dostosowują się do nowych warunków pracy, jednak w wielu przypadkach są niechętnie przyjmowane do pracy i nawet na nowo tworzone stanowiska pracy. Ważnym zadaniem będzie wspieranie działań instytucji działających na rzecz wspierania aktywizacji zawodowej osób z tych grup oraz propagowanie wśród pracodawców ich zatrudniania a także promocja innowacyjnych form zatrudnienia między innymi praca na odległość poprzez sieci informatyczne, praca w niepełnym wymiarze czasu pracy itp. Zasadnym jest też konstruowanie Programów Osłonowych, w tym Programów Specjalnych i wdrożenia Programu Badawczego, który będzie zmierzał do uzyskania zasobów wiedzy, umożliwiającej szybkie zdiagnozowanie istniejących i powstających określonych problemów rynku pracy oraz zaplanowanie działań zmierzających do ich złagodzenia. Realizacja Programu Badawczego umożliwi nie tylko pogłębione rozpoznanie sytuacji na regionalnym rynku pracy ale także dając empiryczne podstawy konstrukcji przedsięwzięć – przyczyni się do maksymalnego i racjonalnego wykorzystania posiadanych zasobów, ściśle określonych, niezbędnych do poprawy sytuacji na regionalnym rynku pracy kierunkach działań. Pan Marszałek dodał, iż

dotychczasowe doświadczenia w tym zakresie , konieczność skoordynowania prac w celu możliwie pełnego wykorzystania skromnych nakładów na badania rynku pracy. Rozszerzanie współpracy z partnerami rynku pracy w celu poszerzenia skali zaangażowania społecznego w procesie przeciwdziałania skutkom bezrobocia. Cele ściśle wiążą się ze sobą i wzajemnie uzupełniają, stanowiąc integralną całość. Realizacja ich umożliwi zmniejszanie napływu do bezrobocia , zwiększanie odpływu z bezrobocia , poprawę swoistości regionu oraz ograniczanie skali marginalizacji i pauperyzacji grup i kategorii społecznych między innymi poprzez wyrównywanie szans na rynku pracy. Z uwagi na istniejącą sytuację na regionalnym rynku pracy , trendy średnio i długookresowe a także aktualne możliwości i zasoby a także przyszłe szanse przypuszcza się, iż realizacja przyjętych celów głównych w „Strategii” – umożliwi w perspektywie średniookresowej do ok. 2005 roku swoistą stabilizację regionalnego rynku pracy/ przy dość wysokiej stopie bezrobocia/ a w perspektywie długoterminowej do ok. 2010 roku – jej poprawę. Na zakończenie swojego wystąpienia Pan Marszałek dodał, że Zarząd Województwa liczy na wsparcie w jego działaniach ze strony wszystkich partnerów i na zrozumienie dla zapisów zawartych w tym dokumencie a także na przyjęcie deklaracji, iż „Strategia” będzie w sposób ciągły monitorowana i aktualizowana i, że wszystkie pozytywne dla wymienionego trendu uwagi, będą mogły być w trakcie realizacji „Strategii” – po przyjęciu przez Sejmik – z pożytkiem dla społeczeństwa realizowane.

Po wystąpieniu **Pana Macieja Kałuskiego członka Zarządu Województwa, Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski** poprosił o wystąpienia przedstawicieli **Klubów Radnych Sejmiku.**

Radny Pan Tadeusz Kąkalec w imieniu Klubu Radnych SLD Sejmiku wystąpienie swoje rozpoczął od stwierdzenia, że procesy gospodarcze i społeczne w naszym kraju wygenerowały największy i najbardziej niebezpieczny w okresie transformacji gospodarczej – problem bezrobocia a brak odpowiedniej polityki gospodarczo – społecznej i pozostawienie problemu zatrudnienia tylko sile gospodarki rynkowej – doprowadziło do bardzo niebezpiecznej sytuacji w wymiarze społecznym i gospodarczym. Radni Klubu SLD przyjęli więc projekt „Lubuskiej Strategii Zatrudnienia i Przeciwdziałania Skutkom Bezrobocia” z zadowoleniem i uznaniem dla jego autorów. ”Strategia” jest bowiem pierwszym przedsięwzięciem kompleksowym

opisującym problemy bezrobocia a także stanowi ważną pomoc w koordynowaniu i integrowaniu działań różnych instytucji i środowisk w rozwiązywaniu tak trudnego problemu – jakim jest bezrobocie. Zaznaczył, że jest ona powiązana z Programami Operacyjnymi „Strategii Rozwoju Województwa Lubuskiego”. Przedstawiając cele „Strategii”, zwrócił uwagę na te czynniki, które mają wpływ na stan bezrobocia a także na te działania zawarte w „Strategii”, które samorząd województwa proponuje w zakresie strategii zatrudnienia i przeciwdziałania skutkom bezrobocia. Zdaniem Radnych Klubu SLD przedstawiony projekt „Strategii” przedstawia i ocenia wnikliwie i rzetelnie problemy rynku pracy w naszym regionie a proponowane rozwiązania strategiczne wydają się być trafne i możliwe do realizacji w obecnych warunkach. Przedkładając opinię stwierdził, że Klub Radnych SLD głosować będzie za przyjęciem „Lubuskiej Strategii Zatrudnienia i Przeciwdziałania Skutkom Bezrobocia”. Szczegółowe wystąpienie przedstawiciela Klubu – stanowi zał. Nr 7 do niniejszego protokołu.

Radny Pan Jerzy Korolewicz w imieniu Klubu Radnych AWS zwrócił uwagę na fakt, iż od kilku miesięcy – bezrobocie stało się pierwszym tematem wszystkich debat politycznych a przedstawiciele wszystkich partii prześcigają się w propozycjach, które miałyby pomniejszyć źródła bądź złagodzić skutki tego zjawiska. Zgłaszane są różne koncepcje, propozycje działań – a coraz większą aktywność obserwuje się przed zbliżającymi się wyborami parlamentarnymi. Pan radny zauważył, że każde kolejne podejmowanie dyskusji o bezrobociu – niesie za sobą ryzyko łatwego podejrzenia o koniunkturalizm i działania „pod publikę”. Dodał, że obawy te nie mogą zniechęcić radnych, przedstawicieli samorządu województwa i zwolnić z próby podjęcia zdecydowanych wysiłków na rzecz przeciwdziałania bezrobociu w naszym regionie, który należy do krajowego wicelidera w tej niechlubnej kwalifikacji. W tym kontekście – Pan radny stwierdził, że Klub Radnych AWS wyraża zadowolenie, że po ponad roku od przejścia W.U.P. przez Urząd Marszałkowski – Zarząd Województwa spowodował, że Sejmik będzie mógł przeprowadzić debatę nad przedłożonym projektem „Strategii Zatrudnienia i Przeciwdziałania Skutkom Bezrobocia”. Pan radny dodał, że wszyscy mają świadomość, iż dla zmniejszenia bezrobocia zasadnicze znaczenie ma ożywienie i wzrost gospodarczy a dla tworzenia nowych miejsc pracy bardzo ważne są warunki stwarzane decyzjami Rządu i Parlamentu. Z poziomu województwa na tą sferę można jedynie oddziaływać pośrednio poprzez

przedstawicielei radnych, parlamentarzystów, zatem najłatwiej stwierdzić, że ci „na dole” - radni województwa są bezradni i niewiele mogą zrobić a także , że Rząd nie daje środków a Parlament nie uchwała potrzebnych ustaw . Pan radny zauważył, że można się emocjonować i zrzucić wszystko na centralę, czy rządzącą koalicję niemniej przy tej okazji można by było przedstawić przykłady destrukcji i długą listę zaniechań ze strony posłów opozycyjnych , nie wspominając już o słynnym wecie Prezydenta do ustaw podatkowych. Pan radny dodał, że debata Sejmiku będzie użyteczna tylko wtedy, jeśli zamiast wieść puste polemiki polityczne – na serio zastanowimy się , co można w praktyce wspólnie zrobić lokalnie w naszym regionie. Zapytał, czy rzeczywiście mimo tego, że Urzędy Pracy stały się instytucjami samorządowymi – jedyną możliwością ich działania jest ponowna redystrybucja środków przekazanych z Warszawy ? a także, czy stać nas na podjęcie programów i inicjatyw lokalnych , które choćby w bardzo ograniczonym zakresie pomogłyby zwalczać bezrobocie? Wychodząc z takich właśnie przesłanek, Klub Radnych AWS szczegółowo przeanalizował omawiany projekt „Strategii”. Pan radny stwierdził, że generalna ocena tego dokumentu jest pozytywna - w opinii Radnych Klubu A.W.S. Wysoko oceniono kartę kartograficzną i diagnostyczną , zgadzając się z zasadniczymi kierunkami działań strategicznych – rozumiejąc, że dla podjęcia ich w sposób skoordynowany i systemowy – potrzebny jest wszystkim taki właśnie strategiczny dokument. Na zakończenie swojej wypowiedzi zaznaczył, że pomimo takiej oceny, trudno mówić o odczuciu zadowolenia, czy satysfakcji. W czasie, gdzie na temat bezrobocia powiedziano i napisano już chyba wszystko, zbudowanie poprawnej metodologicznie „Strategii” nie jest na pewno zadaniem najtrudniejszym. Prawdziwe problemy zaczynają się z chwilą, gdy niewątpliwe słuszne zapisy chce się przedłożyć na niewątpliwe konkrety. Podkreślił, że ważne są takie działania jak promowanie, doradzanie, informowanie , analizowanie, transferowanie, programowanie – jak zapisano w „Strategii” – niemniej każdorazowo trzeba umieć odpowiedzieć na konkretne pytania – kto to będzie robił, z jakimi partnerami?, z jakich funduszy?, w jakim czasie? , dla jakich grup odbiorców? Zdaniem Radnych Klubu A.W.S. – nie wystarczy napisać, że chcemy tworzyć bazę danych bądź rozwijać sieć instytucji doradczych – jeśli nie da się odpowiedzieć na przytoczone wcześniej kwestie. Konieczne jest sprecyzowanie, w jakim stopniu w te wszystkie działania samorząd wojewódzki zamierza zaangażować się bezpośrednio w organizacyjny bądź finansowy sposób i jak się ma do tych zamierzeń przyjęty budżet na ten rok?, gdzie

przewidziano na promocję przedsiębiorczości kwotę zaledwie 500 tysięcy złotych i to z przeznaczeniem na nagrody dla gmin a wszystkie zgłaszane próby zwiększenia tych środków nie spotkały się ze zrozumieniem kolegów z rządzącej koalicji. Pan radny dodał, że w tym momencie aż kusi, by przypomnieć odpowiedź Przewodniczącego SLD Pana Leszka Millera – jaką udzielił będąc zaproszonym przez U.W. na spotkanie do Mławy na debatę o bezrobociu. Przewodniczący SLD stwierdził tam, że jeśli U.W. poparła budżet a teraz nie potrafi wskazać wystarczających środków na przeciwdziałanie bezrobociu – to on nie widzi potrzeby wspólnej dyskusji z tak niewiarygodnym partnerem. Przedstawiciel Klubu Radnych AWS Sejmiku podkreślił, że trudno przenosić tą polityczną retorykę na nasze regionalne podwórko, niemniej nie można powiedzieć, że pomimo takiej sytuacji, gdzie brak jest w „Strategii” konkretnych projektów operacyjnych i środków w budżecie na ich realizację – nie ma sensu debatować nad przedłożonym dokumentem - więcej Klub Radnych AWS Sejmiku chce poprzeć proponowaną „Strategię”, domagając się jednocześnie, by niezwłocznie przystąpić do jej wdrażania. Pan Jerzy Korolewicz zaznaczył, że nie można czekać kolejne miesiące na opracowanie rocznych planów wykonawczych. Dodał, że jeśli w najbliższym czasie nie zostaną uruchomione konkretne projekty, to przyjęcie dokumentu „Strategii” będzie jedynie formalnym gestem - a na takie gesty w obecnej sytuacji nas nie stać. Zamiast tego należy sformułować autorskie propozycje pożytecznych inicjatyw i uważa Pan radny, że niektóre propozycje zostaną zgłoszone podczas obrad sesji. Pan radny uważa, że na dłuższą metę miernikiem wiarygodności dla Zarządu – na ile będzie starał się wspierać i rozwijać inicjatywy - stanie się projekt budżetu województwa na rok 2002, a więc weryfikacja wypowiedzianych słów nastąpi w najbliższym czasie. Radni Klubu A.W.S. wierzą, że będzie ona pozytywna, dlatego właśnie Klub Radnych A.W.S. będzie głosował za przyjęciem projektu „Strategii”.

Przewodniczący Klubu Radnych U.W. Pan Krzysztof Prucnal wystąpienie swoje rozpoczął od stwierdzenia, że problem bezrobocia dla województwa lubuskiego jest jednym z najważniejszych - bądź najważniejszym, z jakim wszyscy powinni sobie poradzić. Wszyscy powinni też zdać sobie sprawę z tego, że Sejmik troszczy się sprawami bezrobocia, gdyż sprawa dotyczy naszego regionu i jego mieszkańców natomiast są bardzo ograniczone możliwości przeciwdziałania zjawisku bezrobocia. Mówiąc o wielu czynnikach, które mają wpływ na taki stan rzeczy – stwierdził, że

15

Klub Radnych U.W. uważa, że materiał przygotowany przez W.U.P. w części analitycznej jest dobrym materiałem, rzetelnie przygotowanym i oddającym faktyczny stan i sytuację bezrobocia w województwie lubuskim. Rozpoczęcie debaty na temat problemów i przyjęcia „Strategii” i przeciwdziałaniu bezrobociu jest konieczne.

Martwi słabość naszego województwa, gdzie na tle mapy całego kraju - jesteśmy województwem o największym bezrobociu - po województwie warmińsko - mazurskim. Z pozycji przedsiębiorcy - może powiedzieć, że poczyniono dużo błędów - w polityce makroekonomicznej a część czynników nie jest od nas zależnych. Większość inwestorów zagranicznych dokonując inwestycji chce mieć pewność sukcesu, w związku z tym dokonuje tzw. kupna rynku. To, że Ziemia Lubuska cierpi na brak inwestorów zagranicznych - w pewnym stopniu jest od nas niezależne. Zdaniem Pana Przewodniczącego należy podjąć energiczne wysiłki, by przekonać inwestorów zagranicznych, że warto lokować na Ziemi Lubuskiej - jest to zadanie dla radnych - działaczy, polityków, samorządowców Ziemi Lubuskiej. Drugim czynnikiem - subiektywnym, jak zauważył Przewodniczący Klubu Radnych U.W. jest nasza słabość. Słabość władz samorządowych, agencji rozwoju regionalnego i innych urzędów, które nie mają ani siły przebiccia ani możliwości, by wypromować Województwo Lubuskie jako dobry teren do inwestowania - jak zauważył Przewodniczący Klubu - jest to coś - na co mamy wpływ. Wymieniając różne ciała, nie dokonywał podziałów politycznych, z uwagi na różnorodność reprezentacji zarówno w samorządach jak i różnego rodzaju agencjach. Zdaniem Przewodniczącego jasnym jest, że na poziom bezrobocia największy wpływ ma polityka w Warszawie a zależy to od parlamentu, Prezydenta R.P., od określonej polityki gospodarczej państwa. W tym zakresie U. W. opowiada się, by polityka makroekonomiczna sprzyjała tworzeniu nowych miejsc pracy a sprzyjać temu powinien elastyczny Kodeks Pracy - ułatwiający tworzenie nowych miejsc pracy i określona polityka podatkowa, sprzyjająca przedsiębiorstwom. Niezależnie od tego Klub Radnych U.W. Sejmiku uważa, iż Sejmik, Zarząd Wojewódzki ma prawo domagać się i występować a Unia Wolności to uczyniła, występując do swoich przedstawicieli-parlamentarzystów o to - aby stworzyć lobbyng na rzecz zmiany Programów i zasad tworzenia Programów Wojewódzkich. Zasada, że tylko 10 % przyznawania środków zależy od wskaźnika bezrobocia jest dyskryminujące dla naszego województwa, dlatego radni - jako Sejmik - powinni zająć stanowisko i domagać się zmian zasad tworzenia Programów Wojewódzkich, by na takie województwo jak nasze - państwo w Programach

Wojewódzkich zadeklarowało większą kwotę środków, między innymi na przeciwdziałanie skutkom bezrobocia. Zaznaczył, że Klub Radnych U.W. traktuje materiał dotyczący „Strategii” jako materiał roboczy, który powinien być poprawiony w stosunku do obecnej jego wersji. Uważa, że jeśli obecnie ogłosimy społeczeństwu naszego województwa, że Sejmik przyjął „Strategię” zwalczania skutków bezrobocia, to należy zadać sobie pytanie, czy będzie to do końca uczciwe? Mieszkańcy czytając tą informację mają prawo mieć świadomość co do istniejącego dokumentu, który umożliwi ograniczenie skutków bezrobocia a więc, że za rok lub pół roku będzie mniej bezrobotnych a więcej miejsc pracy. Przewodniczący Klubu Radnych U.W. zapytał, czy radni są przekonani, że dokument ten gwarantuje to? Stwierdził, że Klub Radnych U.W. uważa, że nie, a więc nie można też stworzyć takiej nadziei. Klub Radnych U.W. uważa, że materiał można przyjąć – do dyskusji, następnie poprawić go bądź skorygować i przyjąć dwa miesiące później ale z konkretnymi efektami przedsięwzięć, sprzyjających tworzeniu nowych miejsc pracy. Wtedy będzie można powiedzieć społeczeństwu naszego województwa, że ta „Strategia” przyniesie daną ilość nowych miejsc pracy – co będzie konkretem. W przeciwnym razie można uważać, że jest to polityczne „bicie piany” i obojętnie komu ma to służyć. Dodał, że ta „Strategia” nie uwzględnia specyfiki ziemi lubuskiej. Brakuje analiz występujących branż i skutków z tym związanych jak również możliwości dla pozyskiwania nowych miejsc pracy. Zbyt szybkie tempo przyjęcia tej „Strategii” bardzo ogólnikowej świadczy o tym, że nie skierowano jej do Komisji Działalności Gospodarczej, co nie jest dobre a problem jest zbyt poważny, by można było przyjąć tylko ogólniki jako „Strategię”. Przewodniczący Klubu zauważył, że wymienione zostały w „Strategii” tylko 4 cele – niemniej tylko jeden z nich mówi o poprawie zasobów miejsc pracy. Pozostałe trzy – w jaki sposób łagodzić skutki bezrobocia. Wszyscy wiedzą o tym, że nikt nie chce łagodzić skutków a wszyscy chcą, by pracy była wystarczająca ilość.” „Strategia” jest najslabsza w pierwszej pozycji – cel główny – poprawa zasobu miejsc pracy. Wymienione tu zostały cztery przedsięwzięcia, a więc zachodzi pytanie – jak, tak naprawdę chcemy tworzyć nowe miejsca pracy? Przedstawił wątpliwości co do zapisów dotyczących Programów, gdzie brakuje konkretów - zwracając uwagę na te zapisy, które jego zdaniem są konkretnymi zapisami w „Strategii”. Klub Radnych U.W. uważa, że intencje zawarte w „Strategii” są bardzo dobre. Materiał został przygotowany przez W.U.P., który stara się łagodzić skutki bezrobocia, niemniej zabrakło konsultacji z takimi agencjami rządowymi, które potrafią stworzyć i

przedstawić warunki zachęcające inwestorów do inwestowania na danym terenie. Mówi się o „Lubuskiej Strategii Zatrudnienia” niemniej trudno znaleźć jakiś punkt, który mógłby kupić ktoś inny w Polsce do swojej „Strategii” a równie dobrze „strategia” ta może nazywać się nie Lubuska a na przykład Wielkopolska, Poznańska czy Katowicka, czy jeszcze inna. Zdaniem Pana Przewodniczącego tą „Strategię” należałoby wzbogacić przede wszystkim o projekty przedsięwzięć sprzyjające pozyskiwaniu inwestorów po to, by zwiększyć zasób miejsc pracy. W „Strategii” brakuje zdaniem Przewodniczącego odpowiednich działań w gminach, które nie są przygotowane do fachowego przygotowania materiałów informacyjnych dotyczących miejsc do inwestowania i zasobów, jakie gmina posiada tak – by pozyskać inwestora i stworzyć nowe miejsca pracy. Przedkładając powyższe zauważył, że widzi dla Zarządu Województwa i Sejmiku dużą rolę, by skoordynować działania wszystkich agencji euroregionalnych bądź prywatnych, krajowych, samorządowych czy wojewódzkich po to, by faktycznie stworzyć centrum pomocy gminom, by województwo lubuskie prezentowało się jako pewien region i prowadziło rozmowy na wysokim poziomie przez specjalistów zatrudnionych po to, by pozyskiwać duże firmy krajowe i zagraniczne dla inwestycji na tym terenie. Centrum takie powinno występować w imieniu poszczególnych gmin, co stworzyłoby szansę, iż materiały przygotowane przez gminy będą na odpowiednim poziomie i będzie szansa, by pozyskać poważnego inwestora. Podał przykłady pozyskiwania inwestorów - za granicą - w krajach bogatszych od Polski gdzie zaangażowany w takie działania jest Rząd . W związku z tym zapytał, dlaczego nie powinniśmy dążyć do tego, by Zarząd Województwa był zaangażowany w te działania. Zarząd Województwa ma dobre, wykwalifikowane służby – mógłby więc zaproponować kilka lokalizacji na terenie województwa - jeśli któraś z gmin jest zainteresowana w pozyskaniu inwestora. Pan Przewodniczący zwrócił również uwagę na fakt, iż brakuje także w „Strategii” takich konkretów, że jeśli są określone firmy, które mogą być liderami na określonym rynku, to „Strategia” powinna zakładać rozwijanie określonych branż przemysłu, gdzie przykładem mogą być Żary. Zdaniem Pana Przewodniczącego Klubu, można na bazie istniejącego przedsiębiorstwa - prowadzić rozmowy z inwestorami po to, by rozwinąć cały sektor w danym zakresie - przy pomocy działającego własnego centrum. Zdaniem Pana Przewodniczącego Klubu powinno znaleźć się to w Programie województwa „Strategii” po to, by przedstawić potencjalnym inwestorom nie tylko ziemię z infrastrukturą ale prowadzić rozmowy, by rozwinąć cały sektor usług dla

danego przemysłu. Przypomniał, że Zarząd Województwa rozpoczął kiedyś współpracę z Regionem Abruzja we Włoszech, gdzie typowym przykładem powiązań w przemyśle jest Region Mediolanu i Turynu – gdzie wokół jednej dużej firmy powstają kolejne firmy, rozwijające jej produkt – czego w „Strategii” nie ma.

Reasumując stwierdził, że Unia Wolności uważa, iż materiał powinien być przyjęty – jako roboczy - a osobiście U.W. proponuje odesłanie materiału do Komisji / o ile radni tak uznają / po to, by za trzy miesiące przygotować dobrą rzetelną, dobrą „Strategię”, która będzie wzbogacona o przedsięwzięcia tworzące nowe miejsca pracy. Taki materiał Sejmik będzie mógł przedstawić społeczeństwu, mówiąc iż mamy nadzieję, że „Strategia” po jej wdrożeniu stworzy pewną ilość miejsc pracy, co będzie ze strony radnych uczciwe. Trzy miesiące, byłoby dobrym okresem do rozbudowy celu zasadniczego, czyli utworzenia zasobów nowych miejsc pracy. W tym okresie Zarząd Województwa miałby czas, by w wyniku konsultacji z organizacjami przedsiębiorców, działającymi w województwie agencjami – poprawić „Strategię” i przyjąć ją z kilkoma przynajmniej konkretnymi przedsięwzięciami, tworzącymi nowe miejsca pracy.

W imieniu **Klubu Radnych PSL** zabierający głos **radny Pan Jan Świrepo** na wstępie swojej wypowiedzi zaznaczył, że na obecnej sesji Sejmiku będzie rozpatrywanych wiele bardzo ważnych problemów dla społeczeństwa naszego województwa – co z uwagi na ograniczenia czasowe – mogą być pobieżnie rozpatrzone, niemniej dodał, że z wielką nadzieją Klub Radnych PSL oczekuje na dyskusję i wnioski w ocenie sytuacji na rynku pracy oraz o kształcie „strategii” zatrudnienia i przeciwdziałania skutkom bezrobocia mając wątpliwości co do efektów tej debaty.

Mówiąc o negatywnych skutkach decentralizacji finansów państwa, przekazywaniu środków z budżetu państwa poprzez różne fundusze i agencje przez co do samorządów trafia mniej środków jak powinno – Przewodniczący Klubu Radnych PSL przypomniał dane dotyczące ilości bezrobotnych w naszym województwie. Sytuację uważa za tragiczną - zwracając uwagę na cztery podstawowe cele zawarte w „strategii zatrudnienia” – i podkreślając, iż zapis o „zwiększeniu efektywności działania służb zatrudnienia” nie powinien znaleźć się w „strategii” bowiem najważniejsze zadanie w „strategii” dotyczy zwiększenia ilości miejsc pracy. Przedstawił zakres pomocy Rządu dla małych i średnich przedsiębiorstw, które nie promują jednak pomocy w zakresie bezpośredniego wsparcia sfery produkcyjnej. Stwierdził, że nie ma systemu

ulg inwestycyjnych stworzonych przez państwo a wymaga się, by biedna gmina dawała ulgę. Przedstawił propozycje Klubu PSL – stworzenia Regionalnego Funduszu Gwarancyjnego z środków Sejmiku, Wojewódzkiego Urzędu Pracy, PFRON, AR i MR, Pracodawców, który wesprze przedsiębiorstwa w rozwoju miejsc pracy.

Dodał, że Klub Radnych PSL uważa za konieczne stworzenie Funduszu w ramach środków WUP i innych na dopłaty dla pracodawców, którzy będą zatrudniali bezrobotnych absolwentów a także postuluje, by w ramach środków przeznaczonych na szkolenia – wykorzystać środki te na naukę języka niemieckiego i angielskiego dla bezrobotnych młodych osób ze wsi i małych miast. Stwierdził, że przedłożona „Strategia” uważana jest przez radnych Klubu PSL – za zbiór pobożnych życzeń. Zgadza się z przedstawicielem Klubu Radnych U.W., by „strategię uzupełnić o wnioski , które wynikną w trakcie dyskusji na sesji Sejmiku a następnie przekazać do dalszych prac Komisji Sejmiku.

Wystąpienie Przewodniczącego Klubu Radnych PSL – stanowi zał. Nr 8 do niniejszego protokołu.

Pani Elżbieta Drewko Doberstein Przewodnicząca Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej poinformowała, że Komisja po zapoznaniu się z materiałami dotyczącymi „Analizy i oceny sytuacji na rynku pracy województwa lubuskiego w 2000 roku oraz projektem uchwały Sejmiku w sprawie „Lubuskiej strategii zatrudnienia i przeciwdziałania skutkom bezrobocia” – nie wniosła do nich uwag do materiałów dotyczących analizy i pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały w powyższej sprawie.

Pan Henryk Maciej Woźniak Przewodniczący Komisji Strategii, Rozwoju Województwa i Zagospodarowania Przestrzennego poinformował, że Komisja po analizie przedłożonego materiału, zaopiniowała pozytywnie projekt „Strategii” oraz o dyskusji członków komisji, gdzie zwrócono uwagę iż materiał dotyczy bardziej aktywizowania środowiska bezrobotnych a mniej aktywizowania warunków do tworzenia miejsc pracy. Jeśli uznać, że „strategia” ma przyczyniać się do rozwiązywania problemów bezrobocia, to na pierwszym miejscu winien być przesunięty akcent na tworzenie miejsc pracy, kreatywność a nie tylko ograniczenie skutków bezrobocia. Uczestniczący w posiedzeniu członek Zarządu przyjął te uwagi

do akceptującej wiadomości. Przewodniczący Komisji stwierdził, iż uważa, że wtedy dopiero stanowisko komisji mogło by być uznane za jednoznacznie merytoryczne.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski ogłosił 10 minutową przerwę.

Poprosił wszystkich chcących zabrać głos w dyskusji - o zgłoszenia w formie pisemnej.

Po przerwie **Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski** wznowił obrady XXIII sesji Sejmiku.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski otworzył dyskusję.

Radny Pan Zbigniew Faliński mówiąc o podjęciu przez Sejmik bardzo trudnej tematyki dotyczącej bezrobocia, które dotyka coraz większą część naszego społeczeństwa – szczególnie w naszym województwie – zaznaczył, że jest on także tematem politycznym. Zauważył, że dobrze się stało, że Sejmik Województwa, Samorząd naszego województwa wraz z Zarządem podejmuje sprawy najważniejsze, trudne i bolesne, nie uciekając od najtrudniejszych do rozwiązania spraw. Zauważył, że zarówno uprawnienia, możliwości jak i mechanizmy samorządów są bardzo ograniczone a także instrumenty, którymi dysponuje samorząd w tym zakresie, co nie dotyczy tylko samorządu wojewódzkiego.

Wszyscy działają w określonej sytuacji i o określonych możliwościach finansowych, jednak wspólnie wszyscy zastanawiają się też nad tym, co zrobić i jakie są przyczyny wzrostu bezrobocia w naszym województwie i co przede wszystkim należałoby zrobić, by zatrzymać niekorzystne zjawisko. Pan radny stwierdził, że o przyczynach i czynnikach wzrostu bezrobocia powiedziano już wiele, niemniej Pan Zbigniew Faliński nawiązał do tych, które mają istotne znaczenie i wpływ na obecny stan wysokiego bezrobocia w naszym województwie a także tych, które mają wpływ na proces produkcji i funkcjonowania firm. Na zakończenie swojej wypowiedzi wyraził pogląd, iż sytuacja w zakresie bezrobocia nie ulegnie poprawie lecz może być gorsza. Przyjęty i obowiązujący budżet państwa określa podstawowe wskaźniki, które będą realizowane w tym roku. Nie może napawać on optymizmem z uwagi na realizowany wskaźnik bezrobocia w naszym kraju. Obawy Pana radnego budzi fakt, że zamiast tworzenia nowych miejsc pracy, przy obecnych realiach – wiele naszych firm i tych małych i średnich a może i dużych – może upaść nie wytrzymując warunków, co może

przynieść dodatkowe miejsca ale dla bezrobotnych w naszym województwie. Pan radny uważa, że szansą dla naszego województwa będą powstające firmy w ramach specjalnej strefy ekonomicznej w Kostrzynie i Słubicach przy współpracy kooperacyjnej już powstałych tam firm. Pan radny stwierdził, że tak naprawdę rozwiązanie problemu bezrobocia wiąże się ze stanem gospodarki i jej rozwojem.

Kończąc powtórzył, że pomimo, iż przedstawiony radnym dokument nie jest doskonały, to dobrze się stało, że taki dokument jest, gdyż daje on początek tworzenia już konkretnych zadań dla naszego województwa. Wyraził też nadzieję, że w realizacji tych zadań, wszyscy realizować będą te, które służyć będą zmniejszeniu bezrobocia w naszym województwie.

Radny Pan Kazimierz Pańtak zabierając głos w dyskusji, zwrócił uwagę na fakt, iż bezrobocie jest jednym z największych problemów społecznych, który w tworzonej systemie gospodarki rynkowej w naszym kraju pogłębia się w zastraszającym tempie. Zaznaczył, że pomimo alarmujących statystyk i sygnałów o ich dalszym negatywnym rozwoju Rząd i Parlament nie podejmują żadnych istotnych działań mających na celu przynajmniej zahamowanie skali zjawiska. Uważa, że podstawowym warunkiem poprawy sytuacji na rynku pracy jest lepsza koniunktura gospodarcza, obniżenie kosztów zaciągania kredytów. Pan radny zaznaczył, że zarówno samorząd wojewódzki jak i samorządy lokalne nie mają wpływu na działania Rządu w zakresie poprawy sytuacji na rynku pracy. Pan radny zwrócił uwagę na pewne działania, które jego zdaniem można zainicjować w zakresie kształcenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz wniósł aby w zakresie inwestycji - samorządy lokalne w szerszym jak dotychczas zakresie udzielały pomocy inwestorom, w przypadku tworzenia przez nich nowych miejsc pracy, wskazując działania w tym zakresie.

Wystąpienie radnego Pana Kazimierza Pańtaka stanowi załącznik Nr 9 do protokołu.

Pan Bolesław Onyszczuk przedstawiciel Przedsiębiorców - stwierdził, iż odnosi pozytywne wrażenie z obrad sesji Sejmiku z uwagi na wspólne wnioski przedstawicieli wszystkich partii politycznych w zakresie problemu bezrobocia. Uważa, że wymieniane w propozycjach działania przez zabierających głos w dyskusji – są tylko półśrodkami, które wcale nie muszą prowadzić do celu. Zwrócił też uwagę na fakt, dlaczego przedsiębiorcy nie chcą zatrudniać nowych pracowników. Jako samorządowiec – przedsiębiorca uważa, że należy podzielić się odpowiedzialnością aby zmniejszyć bezrobocie a przede wszystkim je zahamować. Zdaniem Pana

Bolesława Onyszczyka nie może zadawać wątpliwy optymizm co do 25 % bezrobocia w 2005 roku a powinien on raczej przerażać przy planowanym wejściu do Unii Europejskiej . Na dzisiaj – z bezrobotnych - należy robić przedsiębiorców – usługodawców, którzy dostaną pozwolenie na działalność gospodarczą - usługową. Często bywa tak, że do prostych czynności odrywa się fachowców a nie przyjmuje się nowych pracowników z obawy o koszty poniesione z tytułu przeprowadzenia wszystkich badań lekarskich, stworzenia odpowiednich warunków socjalnych, opłat ZUS , podatków itp. Przedsiębiorca wolałby jako partnerowi zapłacić dwukrotną kwotę za daną usługę bez ponoszenia ryzyka w związku z przyjęciem nowego pracownika, który może po zatrudnieniu go - iść na zwolnienie 35 dniowe. Zwrócił uwagę na częste zmiany kwalifikacji wśród bezrobotnych, które to nie budzą wśród pracodawców zaufania. Pan Bolesław Onyszczyk uważa, że samorząd powinien pomóc przy starcie nowym przedsiębiorcom usługodawcom – dotychczasowym bezrobotnym stwarzając na przykład Urząd – Komitet pilotujący takich ludzi. Uważa, że wiele firm poszukiwałoby takich usługodawców. Zdaniem Pana Bolesława Onyszczyka należałoby aby samorządowcy wspólnie z przedsiębiorcami usiedli do wspólnego stołu, by podjąć działania bezinwestycyjne i bezkapitałowe a przynoszące efekty. Na zakończenie swojej wypowiedzi zwrócił uwagę na działalność obecnych związków zawodowych, która polega na działaniach roszczeniowych , co uważa za wielkie nieporozumienie. Zauważył, że przedsiębiorstwo nie może być zakładem opiekuńczym a środki finansowe nie mogą być trwonione na restrukturyzację przy biurach zatrudnienia a powinny być przeznaczone na rozwój gospodarki czyli walkę z bezrobociem.

Pan Lech Skrzypek - w wypowiedzi swojej zwrócił uwagę na brak kontaktów władz lokalnych z przedsiębiorstwami – o czym do tej pory nie mówiono. Jako właściciel przedsiębiorstwa transportowego jest w stanie na dzisiaj zatrudnić 100 osób ale z różnych względów ma uwagi i obawy w tym zakresie. Obecnie zatrudnia 250 osób, które sam przeszkolił za własne środki. Jest skłonny przyjąć po 30 młodych ludzi raz na pół roku, którzy po przeszkoleniu byłiby pracownikami. Dodał, że nie ma środków na szkolenie młodych ludzi. Uważa, że należałoby znaleźć środki na szkolenie młodych, bezrobotnych ludzi, chodzących od rana po ulicach bez jakiegokolwiek zajęcia. Zwrócił uwagę na to, co stało się z przedsiębiorstwami produkcyjnymi,

Podkreślając w swojej wypowiedzi, że należy właśnie tworzyć przedsiębiorstwa produkcyjne, bo może przyjść taki czas, że nie będzie komu wykonywać usług.

Życzył radnym Sejmiku znalezienia wyjścia z tej trudnej sytuacji .

Senator R.P. Pan Zbyszko Piwoński - uważa, że sytuacja w której wszyscy się znaleźli w zakresie bezrobocia zmusza wszystkich do podjęcia bardziej radykalnych i zdecydowanych działań. Przytaczając dane publikowane przez „Rzeczpospolitą” gdzie wykazano, że bezrobocie wzrosło od 1997 roku o 30 % - a środki przeznaczone na fundusz pracy stanowią zaledwie 1/3 tej kwoty, która obowiązywała w roku 1997. Zestawiając te wielkości, zauważył, że komentarz nie jest konieczny. Poinformował, że wspólnie z Panią Senator Jolantą Danielak odbywają spotkania z bezrobotnymi, których sytuacja życiowa jest straszna. Pan Senator uważa, że do problemu należy chyba podejść bardziej zdecydowanymi sposobami. Podziela pogląd, iż przedstawiony dokument jest przygotowany aby go poprzeć w całości, niemniej jest jedno zastrzeżenie, iż realizacja jego będzie zależała w znacznej części od tego – jeśli w tym czasie zostaną dokonane pewne zmiany w zakresie polityki w skali kraju. Mówiąc o konieczności działań w zakresie przeciwdziałaniu skutkom bezrobocia – Pan Senator poinformował, iż wspólnie z Panią Senator Jolantą Danielak zwrócili się do Pani Marszałek Senatu i członków Klubu SLD w Senacie o debatę na ten temat po to, by zastanowić się nad tym, co można jeszcze zrobić w tym roku, przy obecnym budżecie i stanie prawnym - a także przedstawić propozycje działań, do których zaliczył oddziaływanie polityki fiskalnej państwa. Zauważył, że polityka winna premiować tych wszystkich przedsiębiorców, którzy uzyskane środki z ulg za każde miejsce pracy – zainwestują.

Na poziomie samorządu - uważa, iż musi on dysponować środkami w zakresie tworzenia zachęt, aby zaoferowany teren był lepiej uzbrojony, aby można było zastosować określoną ulgę podatkową a więc w to wszystko, co wiąże się z tym, by dany podmiot gospodarczy chciał zainwestować w dany teren. W odniesieniu do wypowiedzi jednego z przedmówców, popiera jego wypowiedź krytycznie określającą działania Rządu, gdzie w strategii polityki regionalnej – zbyt mało w przyznaniu odpowiednich środków - decydują wskaźniki stopnia bezrobocia. Podkreślił znaczenie odpowiedniego kształcenia przy odpowiednim jego systemie i polityce.

Radny Pan Lech Tylutki - nie chcąc powtarzać tego, o czym przedmówcy już powiedzieli w sprawie bezrobocia podkreślił w swojej wypowiedzi, że rok 2000 w ocenie przedsiębiorców był najbardziej tragiczny w gospodarce w minionym dziesięcioleciu. Jest to skutek tego, co się stało. Wszystkie zakłady znalazły się w bardzo trudnej sytuacji ekonomicznej a jedynym wyjściem z sytuacji było ferowanie programów naprawczych, które

praktycznie polegały na restrukturyzacji zatrudnienia a więc produkcji bezrobotnych – klientów ośrodków pomocy społecznej, które w obecnej sytuacji nie mają środków, by wypłacić obligatoryjne świadczenia potrzebującym. Pan radny zaznaczył, że coraz mniejsze nakłady na formy aktywne zwalczania bezrobocia skutkują tym, że nie ma na co i jak - tych ludzi zagospodarować. Zwrócił uwagę na pewne dane, które znalazły się w przedłożonym materiale a dotyczące większej ilości osób objętych aktywną formą walki z bezrobociem w roku 1999 jak w roku 2000 – co również świadczy o sytuacji w tym zakresie. Podobna jest sytuacja z pożyczkami dla bezrobotnych i, przedsiębiorców i pracodawców. Pan radny nawiązał też do informacji w sprawie poprawy zasobów miejsc pracy i ulg podatkowych dla nowych inwestorów, gdzie zdaniem samorządowców ulgi takie spowodują to, że natychmiast generuje się straty a nie zysk. Przez pierwsze lata stosowania ulg nie ma dopływu pieniądza. Jest tylko do kasy budżetu gminnego, co jest ryzykownym elementem obecnej sytuacji, gdzie budżety gminne są mniej niż skromne. Ulga podatkowa dla inwestora spowoduje, że chociaż kilka osób znajdzie pracę – to gmina nie poprawi swojego stanu posiadania środków finansowych. Pan radny ulgi uważa za element bardzo perspektywiczny a także uważa, że nie należałoby uwzględniać go w najszybszej fazie rozwoju realizacji "strategii". Pan radny uważa, że najszybciej jak tylko jest to możliwe po wnikliwej analizie winno się dostosowywać zawody do potrzeb i oczekiwań rynku pracy. W realizację „strategii” winny być włączone wszystkie gminy, powiaty, instytucje samorządowe, pozarządowe, stowarzyszenia oraz wszystkich, którym ten długofalowy proces walki z bezrobociem leży na „sercu” i którzy cokolwiek w tym zakresie mogą zrobić. Pan radny zwrócił również uwagę na fakt, iż pracodawcy twierdzą, że są dwa elementy hamujące rozwój gospodarki a dotyczą wysokich stóp kredytowych – oprocentowania kredytów / na co samorząd województwa nie ma wpływu / ale może poprzez parlamentarzystów województwa lobbować pewne przedsięwzięcia. Przypomniał, że w najbliższym czasie w naszym województwie nastąpi likwidacja jednostek wojskowych, zwracając uwagę na bardzo trudną sytuację w przemyśle drzewnym – co może spowodować bardzo dynamiczny wzrost bezrobocia.

Zdaniem Pana radnego powstały dokument jakim jest „strategia” – jest rodzajem jakby pewnego rodzaju „drogowskazu” bowiem „strategia” nie jest dokumentem, który pozwoli natychmiast złagodzić skutki bezrobocia ale jest to „platforma” do wyjścia, która pozwoli napisać w oparciu o „strategię” – bardzo szczegółowe – może bardziej skuteczne programy walki z bezrobociem. Na zakończenie swojej wypowiedzi odniósł się do wypowiedzi Pana Jerzego Korolewicza w sprawie środków zapisanych w budżecie województwa na rozwój małej przedsiębiorczości.

Radny Pan Jan Świrepo – w imieniu **Klubu Radnych PSL Sejmiku** stwierdził, że trudno jest dyskutować na temat realizacji zadań zleconych gminom, gdy poziom finansowania jest równy połowie środków, które były w roku 2000. Należy z ubolewaniem przyjąć fakt, że biedne gminy szczególnie te, które mają duży odsetek rolnictwa po P.G.R -ach muszą ze swoich środków załatwiać konstytucyjne obowiązki państwa. Cały bilans potrzeb środków jest dobrze sporządzony i Klub Radnych PSL będzie głosował za jego przyjęciem.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski poprosił o zabranie głosu **Przewodniczącą Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej – Panią Elżbietę Drewko Doberstein**, która poinformowała, że Komisja nie wniosła uwag do przedstawionego materiału oraz pozytywnie zaopiniowała projekt „Rezolucji” Sejmiku w sprawie zmniejszenia projektowanych wydatków budżetu państwa na zasiłki z pomocy społecznej oraz przyjęła projekt uchwały w sprawie uchwalenia Programu wspierania i działania pomocy społecznej na rzecz wyrównywania poziomu życia mieszkańców. Komisja pozytywnie zaopiniowała oba projekty.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski otworzył dyskusję.

W imieniu Wojewody Lubuskiego głos zabrała **Pani Elżbieta Rafalska – Dyrektor Wydziału Spraw Społecznych Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego**, która stwierdziła, że przedstawiony bilans potrzeb bardzo dokładnie przedstawia wszystkie potrzeby w zakresie zadań pomocy społecznej. Potwierdziła, że wysokość projektowanej dotacji na zadania zlecone nie zabezpiecza wszystkich występujących potrzeb. Dodała, iż w ciągu roku stopień zabezpieczenia tych zadań ulega znacznej zmianie. W roku 2000 z różnych rezerw celowych budżetu państwa przeznaczonych na pomoc społeczną, województwo lubuskie otrzymało ponad 22 miliony złotych. Najtrudniejsza sytuacja dotyczy świadczeń obligatoryjnych, które wzrastają od roku 1999 a dynamika tych świadczeń bardzo wzrasta i jest ponad 24%. Składa się na to wiele elementów między innymi zmiana orzecznictwa ZUS, poprawa dostępności do zespołów orzekających. Wzrost wydatków na świadczenia wynika też ze wzrostu liczby osób, które uprawnione są do tych świadczeń i konieczności ustawowej - corocznej waloryzacji kwot wypłacanych zasiłków. Zaznaczyła, że wzrost zapotrzebowania na środki z pomocy społecznej spowodowany jest także sytuacją ekonomiczną rodzin i o tym była mowa na dzisiejszej sesji w temacie dotyczącym bezrobocia. Wysoka stopa bezrobocia przysparza pomocy społecznej kolejnych klientów a także zmiana finansowania i

konieczność odprowadzania składek od świadczeń pomocy społecznej – powoduje, że nakłady finansowe na pomoc społeczną ciągle wzrastają.

Na etapie planowania pierwszego projektu budżetu, poziom finansowania najbardziej kontrowersyjnych świadczeń – obligatoryjnych był niewysoki i wynosił 62 %, co potwierdziło badanie bilansu przeprowadzone przez Urząd Marszałkowski. Przedstawiony projekt budżetu uległ jednak zmianie i można to potraktować jako informację pomyślną. Na etapie prac parlamentarnych nad projektem budżetu państwa – rezerwa celowa na zasiłki i pomoc w naturze, która w pierwszej wersji wynosiła 540 milionów złotych została zmniejszona do kwoty 190 milionów złotych i różnica pomiędzy dwoma kwotami została wprowadzona już w budżety Wojewody. Budżet Wojewody został zwiększony o 21 milionów złotych, które są wpisane w odpowiedni rozdział, z przeznaczeniem na świadczenia obligatoryjne. Pozostaje jeszcze kwota / w momencie, w którym będzie podpisany budżet, będą środki te rozdzielone dla wszystkich gmin naszego województwa / - rezerwy celowej w wysokości 190 milionów złotych. Wszystkie potrzeby i braki w tym zakresie zostały zgłoszone do Ministerstwa Pracy i można przypuszczać, że z tej rezerwy Województwo Lubuskie zajmujące wysokie miejsce wśród województw o dużym bezrobociu - otrzyma stosowną i niezbędną pomoc, która pozwoli w znacznie lepszym stopniu zabezpieczyć te świadczenia. Rezerwy celowe budżetu państwa na pomoc społeczną stanowią zawsze duże wsparcie finansowe zadań pomocy społecznych. Rezerw tych jest 8 a ponieważ jedna z nich, dotycząca dożywiania dzieci, uruchamiana jest zawsze w miesiącu kwietniu bądź maju – stąd środki, jakie są przyznane dla województwa lubuskiego już na etapie przygotowania bilansu potrzeb – nie mogły być podane, niemniej dodała, że z roku na rok województwo nasze otrzymuje środki większe jak poprzednio. Pani Dyrektor uważa, że proponowana pierwotnie rezerwa w wysokości 58 milionów złotych została prawdopodobnie zwiększona a po zatwierdzeniu budżetu okaże się, na jaką kwotę. Jest także rezerwa na uzupełnienie środków z ubezpieczenia zdrowotnego na osoby pobierające świadczenia z pomocy społecznej, nowe uruchomienia w domach pomocy społecznej - ale uważa, że z tej rezerwy nie skorzystamy a także środki na placówki opiekuńczo wychowawcze. Uważa, że ten procent, o którym mówił radny Pan Bogusław Andrzejczak, że tegoroczny budżet jest mniejszy – wynika z tego, że w ubiegłym roku placówki były znacząco zasilone, wprawdzie nie na poziomie wystarczającym, albo oczekiwanym przez te placówki - ale zdecydowanie lepszym niż w roku 1999 i z całą pewnością z prawie 70 milionowej rezerwy celowej – Województwo Lubuskie dla swoich placówek opiekuńczo wychowawczych otrzyma wsparcie, które pozwoli im na bieżące funkcjonowanie. Jest także rezerwa na wspieranie Programów, z

których korzysta Marszałek Województwa a także jest rezerwa z przeznaczeniem na rodziny zastępcze. Uważa, że ten budżet, który na etapie ostatecznego przyjęcia został zwiększony o 21 milionów – zostanie jeszcze bardziej zwiększony. W roku 2000 w Województwie Lubuskim - oddano 185 nowych miejsc w domach pomocy społecznej. Zwróciła uwagę, że zabezpieczenie potrzeb w pomoc instytucjonalną nie jest najgorsze w naszym województwie. Nie ma takiej sytuacji, by czekać na miejsce w domach pomocy społecznej od 3 do 6 lat – tak, jak ma to miejsce w innych województwach. Pani Dyrektor zaznaczyła, iż wszyscy zdają sobie sprawę z faktu, że potrzeby są znacznie większe jak możliwości finansowe budżetu państwa i budżetu wojewody - niemniej wszystkie działania, które można było podjąć – zostały podjęte z należytą starannością.

Pani Dyrektor dodała, że kwota o której wspominała w wysokości 21 milionów złotych – pozwoli zabezpieczyć świadczenia obligatoryjne na poziomie 97 % świadczeń - natomiast kwoty dodatkowe z rezerwy celowej będą kwotami przeznaczonymi na uzupełnienie brakujących 3 % plus świadczenia fakultatywne.

Radny Pan Lech Tylutki zainteresowany był terminem uruchomienia rezerwy celowej na te wydatki.

Pani Dyrektor wyjaśniła, że kwota zwiększenia nastąpi w momencie podpisania budżetu państwa przez Prezydenta. Wtedy nastąpi rozdział środków na wszystkie gminy. Jeśli chodzi o rezerwy celowe - to uważa, iż może to nastąpić nie wcześniej jak w ciągu miesiąca. Dodała, że pod koniec lutego Wydział Finansowy skierował większą kwotę na zasiłki w ramach swojego budżetu, czyli nie przekazywał dotacji w wysokości 1/12 tylko dodatkowo zasilił kwotą 3 milionów złotych, co pozwoli zwiększyć płynność płatniczą świadczeń obligatoryjnych. Wyjaśniła, że zwiększenie jest kwestią najbliższych dni – natomiast rezerwa celowa – w ciągu miesiąca.

W związku z tym, że chętnych do dyskusji nie było, **Przewodniczący Sejmiku** zaproponował przystąpić do podjęcia uchwały Sejmiku Województwa Lubuskiego, zawartej w Druku Nr 110 – w sprawie uchwalenia Programu wspierania działań pomocy społecznej na rzecz wyrównywania poziomu życia mieszkańców województwa lubuskiego.

Zapytał, czy są uwagi do zaproponowanej uchwały?

Radni nie zgłosili uwag.

Przewodniczący Sejmiku przystąpił do przegłosowania powyższej uchwały.

Zapytał, kto jest za przyjęciem uchwały zawartej w druku 110 ?, Kto jest przeciw?, Kto się wstrzymał?

Nastąpiło głosowanie.

Radny Pan Lech Tylutki stwierdził, iż sama strategia dotycząca bezrobocia nie jest w stanie złagodzić tych skutków a wręcz przeciwnie nawet w naszym województwie może wzrosnąć bezrobocie. Jest to platforma do wyjścia, która pozwoli napisać w oparciu o strategię bardzo szczegółowe, może skuteczniejsze programy związane z bezrobociem a nie jak coś co jest skończone, zamknięte, którego nie da się poprawić, ulepszyć – to jest taka jego sugestia lub propozycja. Odpowiadając radnemu Jerzemu Korolewiczowi, że w budżecie województwa przyjętym na ten rok 500 tys. zł na rozwój małej przedsiębiorczości to nie były wszystkie pieniądze bo radni SLD postulowali o zwiększenie tej kwoty, natomiast radni AWS nie poparli tego wniosku.

Radny Pan Jerzy Korolewicz – nawiązując do wypowiedzi Radnego Lecha Tylutkiego stwierdził, iż nie przypomina sobie aby kiedykolwiek AWS przegrał głosowanie z SLD. Być może Pan Radny ma jakąś inną wersję wydarzeń.

Radny Pan Edward Lipiec – wydaje się, że poprzedni przedmówcy w znacznym stopniu wykazali sprawę bezrobocia w województwie lubuskim i w kraju. Uważa, że Sejmik sam nie rozwiąże spraw bezrobocia. Do tego musi się przyłożyć nie tylko jeden szczebel samorządu lecz wszystkie oraz Rząd oraz Parlament. Odniósł się jedynie do spraw bezrobocia na wsi. W naszym województwie bezrobocie było łagodzone do tej pory przez handel przygraniczny. Była nadzieja, że ludzie, którzy zarabiają pieniądze na handlu przygranicznym zainwestują w handel w małych miasteczkach i większych miastach, że po prostu stworzy się warstwa ludzi zamożnych, których będzie stać na inwestycje. Lokale, które były w miastach zostały wykupione albo wydzierżawione. Nieopatrzne postępowanie i zezwolenie na powstawanie nieograniczonej ilości supermarketów, spowodowały spadek handlu i producentów również dlatego, że supermarkety jak wiadomo biorą towar od producentów i płacą mu za pół roku a nie płacą nawet za ten towar, który wzięły tylko płacą za to, co sprzedały. Pan radny uważa, że tutaj samorządy gminne powinny bardzo rozważnie patrzeć, komu dawać te zezwolenia i ile tych supermarketów powinno być na danym terenie. Ustosunkował się też do sprawy ukrytego bezrobocia na wsi – występuje ono nie tylko na wsi po PGR-owskiej lecz na całej wsi polskiej. Są określone uwarunkowania, słabe gleby, słabe gospodarstwa, chociaż w stosunku do innych regionów może obszarowo mamy lepszą strukturę. Uważa, że ludziom na wsi trzeba nadzieję na to, że mogą produkować i że ich produkty mogą być zbywalne. Dlatego ci, którzy będą wpisywać do strategii województwa pewne działania powinni się zastanowić nad powstawaniem logistyki zarządu czy przedsiębiorstwa logistyki artykułów

rolnych. Uważa, że to jest bardzo potrzebne. My jesteśmy blisko olbrzymich aglomeracji miejskich Berlina, Poznania, Wrocławia. My możemy na tym rynku lokować pewne produkty jak niektóre warzywa, truskawki, szparagi, pieczarki – trzeba tylko zorganizować tę produkcję. Uważa, że nie trzeba czekać tylko na pieniądze, które otrzymamy z Unii Europejskiej. Unia przede wszystkim jest zainteresowana tym, żeby zdobyć nasz rynek a nie żeby przyjmować nasze towary, dlatego należy się zastanowić w jaki sposób dać ludziom zatrudnienie na wsi. Myśli, że ta globalizacja tak bardzo popierana na zachodzie odbija się czkawką zachodowi / BSS, pryszczycza, wielkostadna produkcja bydła czy trzody chlewnej/ prowadzi do tego, że dzisiaj jest zagrożona produkcja w tych krajach, które poszły na taki system. My nie możemy promować gospodarstw ekologicznych produkujących ekologiczną żywność lecz musimy się zastanowić bo my mamy rolnictwo ekologiczne. Właściwie całe nasze rolnictwo polskie w stosunku do rolnictwa Europy Zachodniej jest rolnictwem ekologicznym. W naszej strategii powinno się zaznaczyć aby cały nasz produkt był ekologiczny, ponieważ my nie mamy skażonych gleb ani wielkich gospodarstw. Następnym źródłem, którego możemy promować są to odtwarzalne źródła energii / produkcja oleju rzepakowego/. Z oleju rzepakowego można by było produkować paliwo do ciągników.

Radny Pan Henryk Maciej Woźniak – wszyscy zabierający głos na temat bezrobocia mają rację w dzisiejszej dyskusji, lecz chyba niewiele z tego wynika a bezrobocie wciąż narasta i nie potrafimy znaleźć na to właściwej recepty. Rację mają ci, którzy mówią, że za bezrobocie w największym stopniu odpowiada – Pan Radny podziela ten pogląd – centrum decyzyjne – to ono kreuje w sposób najbardziej istotny, znaczący warunki rozwoju gospodarczego, a bezrobocie jest pochodną rozwoju czy też braku rozwoju gospodarczego. Jesteśmy w sytuacji, w której rynek wewnętrzny skurczył się dramatycznie i kurczy się bo ubywa siły nabywczej na rynku i miejsc pracy w naszym regionie. Rynek zewnętrzny niestety również się kurczy bo przedsiębiorstwa przy tej stopie kursowej mając nawet dobre produkty i dostęp do rynków zewnętrznych nie uzyskują właściwej satysfakcji ekonomicznej, dającej możliwość rozwoju a zatem miejsc pracy. W tych obszarach potrzeba zmian szybkich i nie można się zgodzić z tezą, którą usłyszał od Pana Grabowskiego, że polityka kursowa nie wpływa na bezrobocie bo gdyby tak było to przecież o brak dobrej woli nie można posądzać Rady Polityki Pieniężnej bo łatwo przecież zwołać i ogłosić obniżkę stóp – a to wg Pana Grabowskiego niewiele da. Takie są fakty. Obecnie sytuacja gospodarcza w regionach w wymiarze lokalnym zależy od nas samych. Trzeba powiedzieć, że Zarząd poczuwa się za stan poziomu bezrobocia stąd ten program – strategia przeciwdziałania bezrobociu jako rozwinięcie strategii rozwoju

województwa. Ten program ma wysoce teoretyczny charakter. Nasuwa się pytanie, jakie ta strategia będzie miała przełożenie na fakty. Tego niestety brakuje. Słuszne jest stanowisko Klubu Radnych UW, który przedkłada racjonalny wniosek przekazania materiału do dalszych prac po to, by właśnie o ten program operacyjny strategię uzupełnić, by ona miała walor dokumentu praktycznego, który zarysowuje pewną przestrzeń ekonomiczną w wymiarze regionalnym i stawia cele racjonalne, realne, mające przynieść określony efekt. Strategii tej brakuje konkretów, lecz jest kilka bardzo ciekawych przedsięwzięć w różnych celach jak np. budowa bazy danych o lokalnych regionalnych ulgach np. budowa systemu informacyjnego nt. podnoszenia kwalifikacji, tworzenia systemu jednolitego podnoszenia kwalifikacji dla przedsiębiorców bez określenia – kto, kiedy te przedsięwzięcia ma podejmować, zrealizować i jakie wyniki te przedsięwzięcia miałyby przynieść. Generalnie strategia poprzez przyjęcie 4-ech celów głównych odnosi się przede wszystkim do przeciwdziałania skutków bezrobocia. Najlepszą formą skutecznego i trwałego przeciwdziałania bezrobociu jest rozwój gospodarczy. Ta kwestia ma odniesienie do pierwszego celu – to poprawa zasobu miejsc pracy – to zdecydowanie za mało. Pan Radny uważa, że naszym tragicznym błędem jest to, że my w swoich prognozach myślimy o przeciwdziałaniu skutkom bezrobocia a nie o rozwijaniu przedsiębiorczości - jesteśmy defenzywnie a nie kreatywnie. Gdyby środki kierowane na przeciwdziałanie skutków bezrobocia kierowane były na wspieranie przedsiębiorczości, eksportu poprzez wspieranie nowych miejsc pracy efekt byłby zdecydowanie lepszy. W dalszej wypowiedzi zwrócił uwagę na trzy kwestie, które są niezwykle ważne: reorientacja szkolnictwa zawodowego, wykorzystanie lokalnych rynków surowcowych w rolnictwie i leśnictwie. To złagodziłoby obszary biedy na wsi. W naszym województwie mamy 2 wyjątkowe instrumenty promocji gospodarczej a są nimi Towarzystwo Wspierania Gospodarki i Kostrzyńsko-Słubicka Specjalna Strefa Ekonomiczna. Te dwie instytucje mają aparat wykonawczy, technologię promocji gospodarczej i pozyskiwanie inwestorów. W programach operacyjnych one powinny znaleźć poczesne miejsce. Chciałby bardzo głosować za tą strategią ale wówczas, kiedy ona miałaby taki charakter zwymiarowanego perspektywicznie zarysowanego materiału, który daje możliwości określenia celów a jednocześnie rozliczenia odpowiedzialnych za kreowanie tego programu.

Radny Pan Marian Eckert - osobiście jest zbudowany dyskusją i głosami reprezentującymi Kluby , ponieważ uzyskaliśmy daleko idącą zgodność, że mamy w ręku materiał, który przy wszystkich swoich słabościach i usterkach jest jednak wyjściem naprzeciw tej kwestii, która nie jest dla nas problemem gier politycznych tylko troską

wspólną – problemem bezrobocia. Jest przeciwny odsyłaniu strategii do Komisji i przeciąganiu 3 lub 4 miesiące sprawy, gdyż ta strategia – pierwsza zresztą w kraju jest już dzisiaj potrzebna, aby można było pewne kroki wstąpić i uzyskiwać u partnerów poparcie, także finansowe dla tych elementów, które w strategii są. Zgadza się z wszystkimi, którzy podnoszą potrzebę ukonkretnienia wielu zapisów, jakie tu znajdujemy. Strategia jest pewnym drogowskazem i musi posiadać pewien stopień uogólnienia dlatego chciałby głosować za przyjęciem tej strategii i zachęcać do tego głosowania pod warunkiem, że w najbliższym czasie powstanie jakby katalog działań, który już można podjąć. Są to jakby 2 plany – strategia – plan długofalowy i przedsięwzięcia, które już od zaraz można podjąć, które by tą strategię uzupełniały tak, jak radził Pan Radny Prucnal i Pan Radny Korolewicz. Wszyscy jesteśmy zgodni, że to jest możliwe i to powinniśmy zrobić a odsyłanie czegoś do Komisji, formalizowanie tego całego procesu byłoby złym sygnałem – na taki sygnał nie oczekują ci, którzy najbardziej bezrobociem są dotknięci. Mówiąc o katalogu doraźnym tych zadań ma na uwadze kilka :

po pierwsze – wyeksponowanie obrony tworzenia miejsc pracy głównie małych i średnich firm / taki program był przyjęty na Sejmiku/,

po drugie – jest za promocją profesjonalną / utworzenie zespołu z pracowników Urzędu Marszałkowskiego, który by się specjalizował tylko w promocji gospodarczej i wskazywałby obszary najlepiej przygotowane do inwestowania/. Zaznaczył, że w Polsko-Niemieckim Towarzystwie Wspierania Gospodarki opracowuje się program przy współpracy Urzędu Marszałkowskiego, który będzie wskazywał obszary potencjalnym inwestorom.

Trzeci kierunek możliwy jest już dziś do wdrażania – jest to pomoc bezrobotnym w zakresie re i multikwakifikacji. Walka z bezrobociem będzie wymagać ofensywy jeszcze w jednym zakresie, o którym dotychczas nie mówiono a mianowicie w zakresie cech charakteru potencjalnych pracowników.

Wreszcie pojawia się 4-y bardzo ważny obszar to edukacja szkolna.

Następnie Pan Radny zwrócił się z prośbą, aby radni przyjęli w dniu dzisiejszym strategię uznając, iż jest to dokument otwarty i aby postawić przed Zarządem Województwa zadanie w celu wypełnienia tego dokumentu czymś w rodzaju strategii krótkotrwałej i wówczas wszystkie żądania i słuszne postulaty zgłoszone w dyskusji będą mogły być zrealizowane.

Pan Jan Kochanowski, Przewodniczący Sejmiku – uważa, że w tej dyskusji zawartych zostało wiele elementów walki z bezrobociem. Analizując sytuację finansową państwa to nie należy się spodziewać w najbliższym czasie dodatkowych środków w jakiegokolwiek

dziejnie życia publicznego. Niemniej jednak na Sejmiku spoczywa obowiązek przeciwdziałania bezrobociu. Takim pomysłem po przeprowadzonej analizie i dyskusji byłoby zaproponowanie przez Zarząd przejęcie majątku, który jest obecnie we władaniu AWRSP. Aby ten majątek i środki płynące z tego były wykorzystane przez samorząd województwa na walkę z bezrobociem. Być może pomysł ten trzeba by było poddać głębszej analizie. Gdyby pomysł taki znalazł poparcie wśród parlamentarzystów i administracji rządowej, która dobrowolnie musiałaby tu współdziałać w części czy też w całości ale byłby to konkretny instrument, który by pozwalał wejść nie tylko z hasłami, z programem ale też z konkretnym wyposażeniem, z majątkiem i byłby przeznaczony na konkretny cel.

Przewodniczący Sejmiku poprosił o zabranie głosu **w imieniu Zarządu Województwa Pana Macieja Kałuskiego**, który podziękował za zrozumienie intencji dokumentu, które pojawiało się w większości wystąpieniach radnych i zaproszonych gości, za poparcie w większości wystąpień idei, która temu dokumentowi przyświecała. Podziękował również za deklarację poparcia tego dokumentu przy zwróceniu uwagi na szereg niedoskonałości, konieczności ciągłej pracy nad nim, konieczności dopisywania istotnych elementów i rozwijania go dokumentami, które będą już uszczegółowieniem. W imieniu Zarządu Województwa zadeklarował wolę dalszej pracy nad tym dokumentem w sposób następujący. Zarząd wspólnie z Wojewódzkim Urzędem Pracy będzie opracowywał coroczne programy, które będą uwzględniały bieżące możliwości finansowania i strukturalnego wspierania tych projektów, które będą opracowywane wspólnie z powiatowymi urzędami pracy i starostwami. Ta współpraca już trwa i pomimo braku jakiegokolwiek podległości jest ona bardzo dobra. Organizowane są robocze spotkania, w trakcie których przedstawiane są nie tylko bolączki i zale ale i rzeczywista wola współpracy i formy, jakie w przyszłości będą rozwijane. Nad sprawami, które były w dyskusji zgłoszone będziemy pracować. Zgadza się z wieloma stwierdzeniami, które odnoszą się do prawd i są niepodważalne. Faktem jest, iż jest niewiele środków finansowych na aktywizację. Prosi, aby radni przyjęli złożone wyjaśnienie, że w żadnym wypadku nie będziemy skłonni feteszysować tego dokumentu. Z kilkoma jednak tezami trzeba było jednak dyskutować. Osobiście nie upatruje niczego złego w tym, że poprawa zasobu miejsc pracy zajmuje się tylko jeden cel główny a trzy pozostałe deklarują coś innego. W tym jednym celu głównym są 4 cele operacyjne i jeżeli dodamy do tego cały cel strategiczny popierania m i ś p. to jest tutaj takie bogactwo możliwości i jest nad czym pracować przez wiele lat. Zgadza się, że strategia zawiera wiele b. ambitnych celów, jest zagrożenie, że niektórych nie da się do końca zrealizować ale taka jest uroda dokumentów

długofalowych. Trzeba zaufać, iż z tego uda się bardzo wiele zrobić. Ma nadzieję, że państwo radni szybko doczekają się pierwszego szczegółowszego dokumentu operacyjnego na 2001 rok, jego zręby już powstały. Przedstawiony dokument jest jak przepustka, czy legitymacja do pozyskania środków zewnętrznych, środków finansowych spoza budżetu województwa i spoza budżetu państwa. Zarząd chce walczyć i zdobywać środki z rezerw budżetowych, ze środków specjalnych poszczególnych ministerstw a także ze środków U.E. Mając taki dokument jak strategia zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu jako pierwsze w kraju województwo mamy b. duże szanse, aby w stopniu znacznie wyższym niż proporcjonalnym do ilości bezrobotnych i w stopniu wyższym niż proporcjonalnym do ilości mieszkańców województwa te środki pozyskać. Są to już pewne deklaracje i obietnice i poważne uzasadnione nadzieje. Na pytanie, co będzie miał z tego programu pojedynczy bezrobotny to odpowiedź nie jest ani prosta ani satysfakcjonująca. W tej trudnej sytuacji nie wolno nam popełniać grzechu zaniechania i chyba tego nie zrobimy.

Pan Jan Kochanowski, Przewodniczący Sejmiku poprosił o zabranie głosu w dyskusji Wojewodę Lubuskiego, Pana Stanisława Iwana.

Pan Stanisław Iwan, Wojewoda Lubuski – zwracając się do wszystkich obecnych na sesji Sejmiku stwierdził, iż dobrze się stało, że taki dokument powstał. Podstawowe tezy i podstawowe kierunki, w których idzie strategia przygotowana przez Zarząd Województwa są spójne z tym, co występuje w tej narodowej strategii. Podkreślił, iż udało się widzieć w dniu dzisiejszym na sali pewną wspólną troskę bo problem bezrobocia jest niewątpliwie największym i najbardziej dramatycznym problemem, jaki dotyka naszego województwa. Tak też określone to zostało w informacji dla Rządu, gdyż Pan Premier prosił o wymienienie 3-ch spraw, jakie występują w danym województwie. W dyskusji pojawiały się sprawy dotyczące wielu problemów. Te zagadnienia można rozpatrywać w 3-ch obszarach : makroekonomicznych i sytuacji generalnej Polski w układzie światowym. Najlepszym dowodem tego jest ta dzisiejsza debata. Jeśli chodzi o diagnozę to ona została zarysowana dość szeroko w tym dokumencie i jest ona dość wyczerpująca. Spośród elementów diagnozy zwrócił uwagę na jeden element a mianowicie sprawy m i ś p., który jest również szeroko dyskutowany na forum Rządu. W dyskusji były wypowiedziane słowa przez Pana Radnego Prucnała i kilku innych Radnych a chodziło też o duże firmy, o które powinno się zabiegać w sposób b. zdecydowany. Część słabości naszego województwa polega na tym, że tych

lokomotywy mamy zdecydowanie za mało. Oprócz wielu zagadnień istotną rzeczą w dynamicznie rozwijającej się strategii byłby kapitał krajowy lub zagraniczny na teren naszego województwa. Pan Wojewoda jest przekonany, że to się wiąże z punktem pierwszym dotyczącym kreowania nowych miejsc pracy. Dokonując tzw. symulacji w przypadku, gdy jest 80 tys. podmiotów gospodarczych w regionie i gdyby każdy z nich stworzył dodatkowe miejsca pracy to można by przyjąć, że w zasadzie problem bezrobocia byłby rozwiązany. Problem ten jednak w rzeczywistości jest znacznie trudniejszy, gdyż małe i średnie przedsiębiorstwa są bardzo podatne na wpływy otoczenia bliskiego i dalszego. Zależy to również od konkretnego uwarunkowania gospodarczego, w jakim się znajdujemy. Pan Wojewoda uważa, że nisko nakładowe działania związane z promocją z dobrze i profesjonalnie przygotowaną promocją gospodarczą naszego regionu mogą przełożyć się na to, że sprowadzimy na teren naszego województwa duży kapitał. Jeżeli ten duży kapitał zadeklarowałby, że powstanie 500 lub 1000 miejsc pracy a przykłady takie w dniu dzisiejszym były podawane to warto o to zabiegać. Pan Wojewoda poinformował, że w uzgodnieniu z Ministrem Gospodarki i Państwową Agencją Inwestycji Zagranicznych podjął już takie działania występując do samorządów z pewną propozycją. Jak się okazało województwo nasze promocyjnie nie jest dobrze znane w Polsce i w związku z tym trzeba podjąć odpowiednie działania. Pan Wojewoda uważa, że nakłady na promocję mogą się zwrócić wielokrotnie. Poinformował również, iż ostatnio kontaktował się z przedstawicielem pewnej firmy zagranicznej, która jest zainteresowana lokowaniem kapitałów w różnych częściach Europy w tym i w Polsce. Przekazał informację, że na terenie województwa funkcjonuje firma zajmująca się nowoczesnym projektowaniem systemów cyfrowych do telewizji i przekazu satelitarnego i zatrudnia ponad 100 inżynierów, która to została natychmiast odnotowana przez tego przedstawiciela. Firmy te należałoby zinwentaryzować i o nich mówić żeby było wiadomo, jakim potencjałem dysponujemy. Dotychczas nasze województwo było znane z lasów, grzybów i jezior natomiast to, że mamy odpowiedni potencjał ludzi dobrze wykształconych to nie jest to sprawa powszechnie znana. Z drugiej strony potrzebna jest wiedza do przygotowania profesjonalnie ofert na różnym szczeblu i poprzez samorządy i podmioty gospodarcze. Prezes Państwowej Agencji Inwestycji Zagranicznych Pan Pawłowicz w sposób zdecydowany zaczął kierować oferty na teren naszego województwa. Trzeba też znać specyfikę inwestorów – dwukrotnie na etapie wstępnych rozmów zostały ujawnione zamierzenia inwestycyjne szczególnie w odniesieniu do inwestorów japońskich. Jest to coś, co eliminuje od razu możliwość dojścia tej inwestycji do skutku. Ostatnio odnotowane zostały 2 takie przypadki z terenu naszego województwa.

Uważa, że do tego potrzebna jest wiedza w związku z czym potrzebne są niskonakładowe szkolenia. Osobiście w dalszym ciągu deklaruje kontakt z Agencją Inwestycji Zagranicznych w zakresie kreowania nowych miejsc pracy na terenie województwa.

Pan Andrzej Bocheński, Marszałek Województwa Lubuskiego – złożył wszystkim podziękowanie za udział w dyskusji oraz za głos gospodarczy Pana Wojewody. Faktem jest, że wymienione w dyskusji przypadki miały miejsce na terenie województwa – oczywiście nie dotyczą one samorządu województwa, nie mniej jednak szkoda, że tak się dzieje. Wszyscy powinni sobie pomagać i eliminować tego typu sytuacje. W przedłożonych na dzisiejszą sesję programach nie mówi się o tym, jak wiele działań lobingowych wykonuje się w ramach naszej pracy bo po pierwsze jest to nasze zadanie i tak musi być a po drugie nie mówi się o rzeczach oczywistych. Sprawa bezrobocia w województwie i wywołanie tego tematu na szczelbu samorządu województwa, na szczelbu Sejmiku jest rzeczą niezmiernie ważną ale tak naprawdę do końca nie jest to problem samorządu województwa – jedynie w zakresie monitorowania i nadzoru. Nie mniej jednak musimy nad tym zagadnieniem dyskutować i proponować odpowiednie rozwiązania możliwe w naszym regionie. Nie można też patrzeć normalnie na sytuację taką, kiedy zdeterminowani bezrobotni – ludzie, którzy naprawdę mają ciężko są w stanie wejść do urzędu gminy, starostwa – wygrażać, straszyć, zachowywać się w sposób desperacki – tym ludziom trzeba to darować. Jednak nie można dopuszczać do takich sytuacji, żeby ludzie kierujący tymi działaniami byli wolni od odpowiedzialności i żeby tego typu wydarzenia na terenie naszym się działy. Podkreślił, iż to co udało się rządowi w sprawie bezrobocia ostatnio to jest skierowanie odpowiedzialności na samorządy. Najbliżej tych problemów są prezydenci, burmistrzowie i wójtowie i na nich skupia się ogromna presja środowiska żeby coś zrobili mimo, że nakłady zdecydowanie przy wzroście bezrobocia są nieduże. Pan Wojewoda w swoim wystąpieniu nie uzasadnił w sposób zdecydowany tego braku a pokazał kolejne możliwości jako przedsiębiorca współdziałania i wspólnej pracy na rzecz tego regionu to co moglibyśmy razem robić. Pan Marszałek poinformował, że w roku ubiegłym na walkę z bezrobociem było ok. 220 mln. zł z tego ok. 27 mln. zł zostało przeznaczone na aktywne formy a pozostałe pieniądze zostały przekazane na zasiłki i świadczenia przedemerytalne. Wystąpił też do Radnych Sejmiku z apelem o przyjęcie dokumentu dotyczącego Lubuskiej Strategii Zatrudnienia i Przeciwdziałania Skutkom Bezrobocia o którym tyle w dniu dzisiejszym usłyszeliśmy dobrego i złego. Dokument ten jest otwarty i będzie nas mobilizował do wspólnej pracy i pozyskiwania inwestorów. Zgadza się z Wojewodą, że jest to pole podstawowe samorządu do takiego działania. Istnieje też

możliwość realizowania wspólnie z Niemcami 2 programów PHARE CBC po stronie polskiej i programu INTEGREG po stronie niemieckiej. Przyjęcie dokumentu dotyczącego strategii o bezrobociu na dzisiejszej sesji daje Zarządowi Województwa możliwość dalszej pracy.

Przewodniczący Sejmiku – zwrócił się z pytaniem, czy są jeszcze głosy?

Radny Pan Krzysztof Prucnal – zwrócił się z pytaniem do Pana Marszałka w celu uściślenia stanowiska Klubu - czy będą przedstawione na forum Sejmiku konkretne programy operacyjne i w jakim terminie?

Pan Andrzej Bocheński, Marszałek Województwa Lubuskiego – w odpowiedzi na pytanie Pana Radnego Prucnala wyjaśnił, że materiały te zostaną opracowane wspólnie z Wojewódzkim Urzędem Pracy i wówczas zostaną przedłożone Sejmikowi.

Radny Pan Krzysztof Prucnal – zabierając ponownie głos zapytał, czy można się spodziewać, iż programy operacyjne będą opracowane do końca I półrocza br. i czy można również liczyć na to, że będą też przygotowane materiały promocyjne, których w przedłożonych na dzisiejszą sesję materiałach brakuje oraz działań w celu pozyskania inwestycji tworzących miejsca pracy? Istotną sprawą jest to, aby nie zakończyć prac nad strategią w dniu dzisiejszym bo to wydaje się niewystarczające.

Pan Andrzej Bocheński, Marszałek Województwa Lubuskiego – poinformował, że Zarząd Województwa tworzy różne dokumenty i programy. Uważa, że przetwarzanie ich w programy operacyjne jest niczym innym tylko powieleniem spraw, które zostały zapisane w strategii rozwoju województwa traktując to jako dokumenty spójne, gdyż w innym przypadku powtórzymy się niepotrzebnie.

Przewodniczący Sejmiku – przypomniał, iż w § 2 projektu uchwały w sprawie strategii bezrobocia jest podane, że co roku będzie dokonywana aktualizacja programu w związku z tym można rozumieć, że Sejmik otrzyma te materiały.

Radny Pan Krzysztof Prucnal – stwierdził, iż podczas dzisiejszej dyskusji wyraźnie stwierdzono, że są 4 cele główne jeśli chodzi o strategię bezrobocia. Klubowi Radnych UW chodzi przede wszystkim o to, by nie zamykać drogi przed modyfikacją opracowanych

materiałów. W związku z tym skierował pytanie do Pana Marszałka, czy Klub Radnych Unii Wolności może mieć zapewnienie, że jeszcze w I półroczu br. Zarząd Województwa złoży na sesji Sejmiku informację z przygotowania programów operacyjnych do strategii o bezrobociu? Jeżeli tak to Klub Radnych UW poprosi Przewodniczącego Sejmiku o zarządzanie krótkiej przerwy w celu zastanowienia się nad własnym stanowiskiem.

Przewodniczący Sejmiku – wyraził zgodę na wniosek Przewodniczącego Klubu Radnych UW ale przed przerwą zabierze głos Radny Pan Jan Świrepo.

Radny Pan Jan Świrepo – z podsumowania i wypowiedzi Zarządu Województwa wynika, że uchwalenie strategii o bezrobociu jest koniecznością dla pozyskiwania dodatkowych środków w związku z tym w imieniu Klubu Radnych PSL wycofuje wniosek wcześniej zgłoszony dotyczący przekazania strategii o bezrobociu do dalszych prac w Komisjach. Zwrócił się również z prośbą by w przyszłości zrezygnować z formy przyjmowania ważnych programów i strategii w tzw. pierwszym czytaniu, szczególnie wtedy, kiedy ta strategia nie była analizowana na wszystkich Komisjach. Dokument, który dzisiaj rozpatrujemy był analizowany jedynie na 2-ch Komisjach w związku z tym część radnych zapoznała się tylko z materiałem i musi go przyjąć. Następnie zadał pytanie w sprawie projektu uchwały a konkretnie § 2 – czy wnioski zgłoszone podczas dzisiejszych obrad będą uwzględnione w rocznej aktualizacji?

Przewodniczący Sejmiku – zwrócił się z pytaniem czy jeszcze ktoś chciałby zabrać głos?

Pan Andrzej Bocheński, Marszałek Województwa Lubuskiego – odpowiadając na pytanie Radnego Jana Świrepo stwierdził, że Zarząd Województwa jest zobowiązany do przedkładania raz w roku informacji na temat sytuacji na rynku pracy ale nikomu to nie odbiera możliwości wprowadzania zmian.

Radny Pan Henryk Maciej Woźniak – nawiązując do wypowiedzi Radnego Pana Krzysztofa Prucnała stwierdził, że intencja Klubu Radnych UW jest jego zdaniem b.klarowna odnośnie zapytania dot. przedłożenia jeszcze w I półroczu br. przez Zarząd Województwa celów operacyjnych w sprawie strategii bezrobocia. Jeżeli ta deklaracja, którą wygłosił Pan Maciej Kałuski, Członek Zarządu jest wiarygodna to Klub Radnych UW poprze dzisiejszy dokument.

Przewodniczący Sejmiku – przyznał, iż Pan Marszałek potwierdził, że cele operacyjne do strategii będą przedłożone. Ponadto zapytał, czy potrzebna jest przerwa, o którą zabiegał Radny Prucnal?

Radny Pan Krzysztof Prucnal – poinformował, że rezygnuje z przerwy.

Przewodniczący Sejmiku – zaproponował przystąpienie do głosowania nad projektem uchwały w sprawie lubuskiej strategii zatrudnienia i przeciwdziałania skutkom bezrobocia, zawartej w druku nr 112. Przewodniczący Sejmiku zwrócił się z pytaniem, czy do proponowanego projektu uchwały Panie i Panowie Radni wnoszą uwagi?

Radny Pan Kazimierz Pańtak – uważa, że § 2 projektu uchwały nie może mieć brzmienia, że wykonanie uchwały oraz coroczną aktualizację „Lubuskiej strategii zatrudnienia i przeciwdziałania skutkom bezrobocia” zleca się Zarządowi Województwa, ponieważ jest to kompetencja Sejmiku. W związku z tym **zaproponował następującą poprawkę – wykonanie uchwały oraz opracowanie projektu corocznej aktualizacji itd.**

Przewodniczący Sejmiku – zwrócił się z pytaniem do Radnych, czy wyrażają zgodę na zaproponowaną poprawkę przez Radnego Pańtaka?

Z uwagi na to, że Radni nie zgłosili sprzeciwu do zgłoszonej poprawki do projektu uchwały **Przewodniczący Sejmiku** poddał pod głosowanie projekt uchwały w sprawie lubuskiej strategii zatrudnienia i przeciwdziałania skutkom bezrobocia wraz z poprawką zgłoszoną przez Radnego Pana Kazimierza Pańtaka.

W wyniku głosowania **Sejmik podjął uchwałę Nr XXIII/152/2001 jednogłośnie – 37 głosami „za”.**

Podjęta uchwała stanowi załącznik Nr 11.

Przewodniczący Sejmiku – ogłosił 10 minut przerwy w obradach Sejmiku.

Do punktu 5.

Podjęcie uchwały w sprawie dokonania zmian budżetu województwa lubuskiego na 2001 r. – druk nr 109.

Projekt uchwały stanowi załącznik Nr 12.

Przewodniczący Sejmiku – poprosił o zabranie głosu w tej sprawie Pana Jana Suchowackiego, Skarbnika Województwa Lubuskiego.

Pan Jan Suchowacki, Skarbnik Województwa Lubuskiego – poinformował, że wymieniony wyżej projekt uchwały dotyczy procedury porządkowej, gdyż są to środki, którymi dysponowała w roku 2000 turystyka a pochodziły one z dofinansowania zadań turystycznych przez Euroregion Sprewa-Nysa-Bóbr. Wpłynęły one na konto województwa pod koniec m-ca grudnia ub.r. i nie było możliwości ich wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem. Pieniądze te faktycznie stanowią nadwyżkę, którą w bieżącym roku na podstawie uchwały Sejmiku będzie można spożytkować na te cele, na które one były przeznaczone. Zwraca się z prośbą o podjęcie tej uchwały zgodnie z jej brzmieniem choćby z tego powodu, że opóźnienie wpływu tych pieniędzy było dosyć duże a wcześniej już pod te środki zostały wysłane zamówienia na realizację materiałów promocyjnych i zostały one sfinansowane z innych źródeł po to, żeby mogły one być zrealizowane w roku ub. Natomiast część środków, które były zapisane w budżecie na ten rok ma być pokryta właśnie z tego budżetu.

Przewodniczący Sejmiku – o opinię w powyższej sprawie poprosił Przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów.

Z uwagi na nieobecność na sali Przewodniczącego Komisji **opinię przedstawił Radny Pan Krzysztof Prucnal**, członek Komisji Budżetu i Finansów, który stwierdził, iż Komisja zaaprobowała powyższe zmiany.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy w tej sprawie ktoś chciałby zabrać głos?

Następnie zwrócił się z pytaniem, czy są uwagi do projektu uchwały dotyczącej zmiany budżetu województwa lubuskiego na 2001 r., zawartej w druku nr 109?

Z uwagi na to, że uwag nie zgłoszono **Przewodniczący Sejmiku** poddał projekt uchwały pod głosowanie.

W wyniku głosowania Sejmik podjął uchwałę Nr XXIII/153/2001 jednogłośnie – 28 radnych głosowało za jej podjęciem.

Uchwała stanowi załącznik Nr 13.

Do punktu 6.

Bilans potrzeb i środków województwa lubuskiego w zakresie pomocy społecznej w 2001 roku i podjęcie uchwały w sprawie uchwalenia programu wspierania działań pomocy społecznej na rzecz wyrównywania poziomu życia mieszkańców województwa lubuskiego – druk nr 110.

Materiał w tej sprawie stanowi załącznik Nr 14 i 15.

Przewodniczący Sejmiku – poprosił Wiceprzewodniczącą Zarządu Województwa, Panią Jolantę Fedak o dokonanie wprowadzenia do przedłożonych materiałów.

Pani Jolanta Fedak – Wiceprzewodnicząca Zarządu poinformowała, że w pierwszej części dzisiejszych obrad radni zajmowali się problemem bezrobocia w taki sposób, aby złagodzić jego skutki a także pobudzić regionalny rozwój gospodarczy. W imieniu Zarządu Województwa zwróciła uwagę na to, że problemy bezrobocia są również główną przyczyną korzystania rodzin lubuskich z pomocy społecznej. W dniu dzisiejszym poza tymi zadaniami, które dla samorządu województwa są zadaniami ustawowymi i dlatego co roku przedkładany jest bilans potrzeb i środki w zakresie pomocy społecznej. Przedkładany jest również program w dziedzinie działalności społecznej oraz opieki społecznej, który złagodziłby niedostatek tych środków, którymi dysponują samorządy powiatowe i gminne a także tych środków, które są samorządom przekazywane przez budżet państwa. Przedłożony w dniu dzisiejszym bilans potrzeb i środków pomocy społecznej w 2001 r. został sporządzony we współpracy z samorządami gmin i powiatów. Określa on rozmiar potrzeb społecznych, których zabezpieczenie należy do zadań publicznej pomocy społecznej, bilansuje też środki, jakimi dysponować będą gminy i powiaty – główni realizatorzy tych zadań. Ustala też stopień zabezpieczenia potrzeb na poziomie gmin i powiatów w zakresie poszczególnych zadań i form pomocy. Przedkładany dokument może być pomocny przy korygowaniu planu wydatków gmin oraz planu wydatków gmin oraz planu dotacji z budżetu państwa a także przy podejmowaniu działań w celu pozyskania dodatkowych środków z budżetu państwa. Zarząd ma nadzieję, że zamieszczone w bilansie dane i informacje w sposób wyczerpujący zobrazują

sytuację w każdej gminie i w każdym powiecie. Zawarta w rozdziale IV-tym opracowania ocena stopnia zabezpieczenia potrzeb pomocy społecznej wskazuje na istotne zagrożenia w realizacji zadań na poziomie gmin i powiatów zarówno w zakresie zadań własnych jak i zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. W tym miejscu wskazała na najpoważniejszy problem a mianowicie braku dostatecznych środków na realizację zadań zleconych w tym na wypłatę zasiłków finansowanych z budżetu państwa. Wysokość projektowanej na ten cel dotacji 56.454 zł stanowi 66 % wydatków roku ub. i zabezpiecza w 45 %-ach potrzeby rozeznane przez nas bilans. Projektowana dotacja nie zabezpiecza nawet wypłaty świadczeń obowiązkowych. Nie realnym będzie przyznanie zasiłków okresowych, do których w województwie kwalifikuje się ponad 27 tys. rodzin bezrobotnych, wielodzietnych i niepełnych, osób długotrwale chorujących i osób niepełnosprawnych. Gminy województwa lubuskiego nie są w stanie zabezpieczyć potrzeb, których finansowanie należy do zadań zleconych, nie zabezpieczą również potrzeb bytowych tych rodzin, przyznając zamiast zasiłków okresowych jednorazowe zasiłki celowe. Jak wynika z sondażu przeprowadzonego w Ośrodkach Pomocy Społecznej wysokość zasiłków celowych bywa czasem symboliczna i wynosi od 30 do 50 zł. Obniżenie wydatków na świadczenie pomocy społecznej o 31 % w porównaniu do roku 2000 przy wzrastających potrzebach społecznych i niezmiennych zasadach i zaspokajania, a także przy wzrastającym corocznie bezrobociu uznaje się za nieuzasadnione. Wiceprzewodnicząca Zarządu, Pani Jolanta Fedak - w imieniu Zarządu zwróciła się o przyjęcie „Bilansu potrzeb oraz projektu rezolucji w sprawie zmniejszenia wydatków budżetu państwa na zasiłki pomocy społecznej dla województwa lubuskiego na 2001 rok”. Jednocześnie uwzględniając niekorzystne tendencje, polegające na ograniczaniu wydatków z budżetu państwa, niemożności zrównoważenia tych ograniczeń zwiększonymi wydatkami gmin i powiatów oraz ich konsekwencje Zarząd przedkłada „Program wspierania działań pomocy społecznej na rzecz wyrównania poziomu życia mieszkańców województwa lubuskiego”. Podstawą tego programu jest diagnoza, która wskazuje na to, że z pomocy społecznej w województwie lubuskim korzystają przede wszystkim osoby dotknięte bezrobociem zwłaszcza trwałym strukturalnym bezrobociem. Celem strategicznym tego programu wiąże się z realizacją zadania samorządu województwa, jakim jest wspieranie innych podmiotów, działających w obszarze pomocy społecznej. Trzy główne kierunki działań to wspieranie gmin, powiatów, organizacji pozarządowych szczególnie jeśli chodzi o zadania wynikające przede wszystkim z konieczności wsparcia realizacji zadań pomocy społecznej, które mogą prowadzić do zmniejszenia dysproporcji w poziomie życia mieszkańców województwa, zmniejszenia natężenia ubóstwa, wspierania rodzin w

wykonywaniu funkcji opiekuńczo-wychowawczych i w odzyskiwaniu samodzielności życiowej w zwiększaniu szans edukacyjnych dzieci i młodzieży w tym dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, zapobiegania marginalizacji i społecznemu wykluczeniu rodzin ubogich w tym wielodzietnych i niepełnych oraz osób starszych a także zapobiegania niekorzystnym zjawiskom społecznym, innym zjawiskom w rodzinach, które dotknięte są problemami braku pracy lub innymi nieszczęściami. Program skierowany jest głównie do rodzin ubogich wychowujących dzieci, zwłaszcza niepełnoletnich i do rodzin wielodzietnych a także do matek samotnie wychowujących dzieci, do rodzin z osobami niepełnosprawnymi i osób starszych niepełnosprawnych przewlekle chorych, rodzin dotkniętych i zagrożonych niekorzystnymi zjawiskami społecznymi, a w szczególności do osób bezrobotnych, a także mieszkańców wsi. Sposób realizacji poszczególnych zadań programu ustawione są na aktywizację rodzin i społeczność lokalną w rozwiązywaniu problemów natomiast zakres wsparcia finansowego uzależniony będzie od możliwości finansowych budżetu województwa, a także od partycypacji budżetów powiatów i innych organizacji, które będą zasilane i wspierane naszymi środkami. W programie uwzględnione zostały zadania już realizowane przez samorządy województwa taki jak : dożywianie dzieci w szkołach czy wsparcie organizacji pozarządowych i innych podmiotów niepublicznych. Na te zadania zwłaszcza z zakresu dożywiania w br. w samorządzie województwa nastąpił znaczący wzrost środków w porównaniu z rokiem ubiegłym. Przedstawiony program stwarza możliwości szerszego wsparcia samorządu i organizacji pozarządowych zwłaszcza w zabezpieczaniu potrzeb najuboższych, aktywizacji środowisk lokalnych i rodzin oraz zwiększeniu skuteczności udzielanej pomocy. **Pani Jolanta Fedak, Wiceprzewodnicząca Zarządu Województwa** zwróciła się z prośbą w imieniu Zarządu o uchwalenie tego programu, który będzie podstawą pieniędzy przeznaczonych w budżecie samorządu województwa na zadania z zakresu pomocy społecznej.

Przewodniczący Sejmiku – zwrócił się z pytaniem, czy przedstawiciele Klubów Radnych chcieliby zabrać głos?

W imieniu **Klubu Radnych SLD** głos zabrał **Radny Pan Bogusław Andrzejczak**, który stwierdził, że nałożony obowiązek na samorząd województwa sporządzenia bilansu potrzeb i środków z zakresu pomocy społecznej jest zadaniem stosunkowo nietrudnym do wypełnienia, tym bardziej, że samorząd województwa ma dobrą współpracę z gminami i powiatami. Zdecydowanie bardziej kłopotliwe jest wykonanie przez samorządy gminne, samorządy

powiatowe tych zadań z zakresu pomocy społecznej szczególnie w części zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. Są one praktycznie w dużej mierze niemożliwe do wykonania z racji tej, iż dla samych samorządów środki przekazane na państwowe zadanie są po prostu niewystarczające. W ub. 2000 r. na zadania zlecone przekazano szczególnie w planie było to przewidziane mniej środków zarówno na świadczenia jak i na placówki opiekuńczo-wychowawcze. Jednak w ub. r. w stosunku do bieżącego nie było tak znaczącej dysproporcji między przekazywanymi środkami a możliwością zapewnienia podstawowych świadczeń z tych środków wynikające. Klub Radnych SLD bardzo skrupulatnie przeanalizował informację przedstawioną przez Zarząd Województwa. Ponadto bardzo często docierają do nas głosy mówiące o tym, iż liczba interwencji osób uprawnionych do świadczeń jest coraz większa a zmniejsza się liczba wypłaconych świadczeń. Te pretensje i niezadowolenie kierowane jest przede wszystkim do przedstawicieli samorządów, bowiem oni właśnie są wykonawcami zadań administracji rządowej. Samorzady na ile jest to możliwe wspierają tę działalność z własnych środków, jednakże nie są w stanie tymi środkami zapewnić ten poziom świadczeń, który wynika z obligatoryjnych zadań. Chodzi tu głównie o zasiłki stałe, zasiłki stałe wyrównawcze, renty socjalne, na które zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Zarząd mamy w gminach 69 % zabezpieczenia finansowego a w niektórych gminach nawet 50 % . Są miejsca w województwie, gdzie w końcu lutego dopiero wypłacono zasiłki obligatoryjne osobom uprawnionym za m-c styczeń br. Te zasiłki uznaniowe nie znalazły w budżecie żadnych kwot choć w roku ub. były świadczone na poziomie 10 mln. W br. zapotrzebowanie wynosi wg szacunków gmin 27 mln. zł a środków na to nie ma. Placówki opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki adopcyjne mają swoje budżety na poziomie od 75 – 95 % r. ub. Ośrodki, które zajmują się wykonaniem zadań zleconych również na swoje utrzymanie nie mają pełnego pokrycia /średnio jest to od 95 – 93 % stanu roku ub./. Nie wywiązywanie się państwa z obowiązkowych świadczeń tylko częściowo jest przez gminy rekompensowane a mimo to gminy mają jeszcze inne zadania zlecone, na które również własne środki przeznaczają na pomoc społeczną w zakresie zadań własnych przeznaczają o 11 % więcej środków niż w roku ubiegłym a nie o 31 % mniej niż ma to miejsce w przypadku zadań zleconych. Klub Radnych SLD apeluje do samorządów aby w miarę możliwości wspierały finansowo zadania w zakresie pomocy społecznej. Jak wynika z materiałów brakuje na ten cel ponad 90 mln. zł na bieżący rok a zapewnienie środków, o czym mówiła Pani Marszałek jest na poziomie 45-50 %. Zdaniem Klubu złym zjawiskiem jest wzrastająca liczba uprawnionych do świadczeń a coraz mniejsza liczba tych, którzy otrzymują te świadczenia. Z powyższych powodów Klub Radnych SLD będzie głosował za przyjęciem proponowanej rezolucji w

nadziei, iż rząd odpowiedzialnie wypełni ustawowe zobowiązania. Klub będzie również głosował za programem pomocowym, który przez Zarząd Województwa był Sejmikowi dostarczony.

Radny Pan Jan Świrepo – w imieniu Klubu Radnych PSL Sejmiku stwierdził, że trudno jest dyskutować na temat realizacji zadań zleconych gminom, gdyż poziom finansowania jest równy połowie środków, które były w roku 2000. Należy z ubolewaniem przyjąć fakt, że biedne gminy szczególnie te które mają duży odsetek rolnictwa po PGR-ach muszą ze swoich środków załatwiać konstytucyjne obowiązki państwa. Cały bilans potrzeb środków jest dobrze sporządzony i Klub Radnych PSL będzie głosował za jego przyjęciem.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski poprosił o zabranie głosu **Przewodniczącą Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej, Panią Elżbietę Drewkę-Doberstein**, która poinformowała, że Komisja nie wniosła uwag do przedstawionego materiału oraz pozytywnie zaopiniowała projekt „Rezolucji” Sejmiku w sprawie zmniejszenia projektowanych wydatków budżetu państwa na zasiłki z pomocy społecznej oraz przyjęła projekt uchwały w sprawie uchwalenia „Programu wspierania i działania pomocy społecznej na rzecz wyrównywania poziomu życia mieszkańców. Komisja pozytywnie zaopiniowała oba projekty.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski otworzył dyskusję.

W imieniu Wojewody Lubuskiego głos zabrała **Pani Elżbieta Rafalska, Dyrektor Wydziału Spraw Społecznych LUW**, która stwierdziła, że przedstawiony bilans potrzeb bardzo dokładnie przedstawia wszystkie potrzeby w zakresie zadań pomocy społecznej. Potwierdziła, że wysokość projektowanej dotacji na zadania zlecone nie zabezpiecza wszystkich występujących potrzeb. Dodała, iż w ciągu roku stopień zabezpieczenia tych zadań ulega znacznej zmianie. W roku 2000 z różnych rezerw celowych budżetu państwa przeznaczonych na pomoc społeczną województwo lubuskie otrzymało ponad 22 mln. zł. Najtrudniejsza sytuacja dotyczy świadczeń obligatoryjnych, które wzrastają od roku 1999 a dynamika tych świadczeń bardzo wzrasta i jest ponad 24 %. Składa się na to wiele elementów między innymi zmiana orzecznictwa ZUS, poprawa dostępności do zespołów orzekających. Wzrost wydatków na świadczenia wynika też ze wzrostu liczby osób, które uprawnione są do tych świadczeń i konieczności ustawowej – corocznej waloryzacji kwot wypłacanych

zasiłków. Zaznaczyła, że wzrost zapotrzebowania na środki z pomocy społecznej spowodowany jest także sytuacją ekonomiczną rodzin i o tym była mowa na dzisiejszej sesji w temacie dotyczącym bezrobocia. Wysoka stopa bezrobocia przysparza pomocy społecznej kolejnych klientów a także finansowania i konieczność odprowadzania składek od świadczeń pomocy społecznej – powoduje, że nakłady finansowe na pomoc społeczną ciągle wzrastają. Na etapie planowania pierwszego projektu budżetu poziom finansowania najbardziej kontrowersyjnych świadczeń – obligatoryjnych był nie wysoki i wynosił 63 %, co potwierdziło badanie bilansu przeprowadzone przez Urząd Marszałkowski. Przedstawiony projekt budżetu uległ jednak zmianie i można to potraktować jako informację pomyślną. Na etapie prac parlamentarnych nad projektem budżetu państwa – rezerwa celowa na zasiłki i pomoc w naturze, która w pierwszej wersji wynosiła 540 milionów złotych została zmniejszona do kwoty 190 milionów złotych i różnica pomiędzy dwoma kwotami została wprowadzona już w budżety Wojewody. Budżet Wojewody został zwiększony o 21 mln. zł, które są wpisane w odpowiedni rozdział z przeznaczeniem na świadczenia obligatoryjne. Pozostaje jeszcze kwota /w momencie, w którym będzie podpisany budżet, będą środki te rozdzielone dla wszystkich gmin naszego województwa/ - rezerwy celowej w wysokości 190 milionów złotych. Wszystkie potrzeby i braki w tym zakresie zostały zgłoszone do Ministerstwa Pracy i można przypuszczać, że z tej rezerwy województwo lubuskie zajmujące wysokie miejsce wśród województw o dużym bezrobociu – otrzyma stosowną i niezbędną pomoc, która pozwoli w znacznie lepszym stopniu zabezpieczyć te świadczenia. Rezerwy celowe budżetu państwa na pomoc społeczną stanowią zawsze duże wsparcie finansowe zadań pomocy społecznej. Rezerw tych jest 8 a ponieważ jedna z nich dotycząca dożywiania dzieci uruchamiana jest zawsze w m-cu kwietniu bądź maju – stąd środki, jakie są przyznane dla województwa lubuskiego już na etapie przygotowania bilansu potrzeb nie mogły być podane, niemniej jednak z roku na rok województwo nasze otrzymuje środki większe jak poprzednio. Pani Dyrektor uważa, że proponowana pierwotnie rezerwa w wysokości 58 mln. zł została prawdopodobnie zwiększona a po zatwierdzeniu budżetu okaże się na jaką kwotę. Jest także rezerwa na uzupełnienie środków z ubezpieczenia zdrowotnego na osoby pobierające świadczenia z pomocy społecznej, nowe uruchomienia w domach pomocy społecznej – ale uważa, że z tej rezerwy nie skorzystamy a także środki na placówki opiekuńczo-wychowawcze. Uważa, że ten procent o którym mówił radny Pan Bogusław Andrzejczak, że tegoroczny budżet jest mniejszy – wynika z tego, że w ub. roku placówki były znacząco zasilone wprawdzie nie na poziomie wystarczającym albo oczekiwanym przez te placówki ale zdecydowanie lepszym niż w roku 1999 i z całą pewnością z prawie 70 mln.

rezerwy celowej województwo lubuskie dla swoich placówek opiekuńczo-wychowawczych otrzyma wsparcie, które pozwoli im na bieżące funkcjonowanie. Jest także rezerwa na wspieranie programów, z których korzysta Marszałek Województwa a także rezerwa z przeznaczeniem dla rodzin zastępczych. Uważa, że ten budżet, który na etapie ostatecznego przyjęcia został zwiększony o 21 mln. zł – zostanie jeszcze bardziej zwiększony. W roku 2000 w województwie lubuskim oddano 185 nowych miejsc w domach pomocy społecznej. Zwróciła uwagę, że zabezpieczenie potrzeb w pomoc instytucjonalną nie jest najgorsze w naszym województwie. Nie ma takiej sytuacji, by czekać na miejsce w domach pomocy społecznej od 3 do 6 lat tak, jak ma to miejsce w innych województwach. Pani Dyrektor zaznaczyła, iż wszyscy zdają sobie sprawę z faktu, że potrzeby są znacznie większe jak możliwości finansowe budżetu państwa i budżetu wojewody – niemniej wszystkie działania, które można było podjąć – zostały podjęte z należytą starannością. Pani Dyrektor dodała, że kwota o której wspominała w wysokości 21 mln. zł pozwoli zabezpieczyć świadczenia obligatoryjne na poziomie 97 % świadczeń – natomiast kwoty dodatkowe z rezerwy celowej będą kwotami przeznaczonymi na uzupełnienie brakujących 3 % plus świadczenia fakultatywne.

Radny Pan Lech Tylutki – zainteresowany był terminem uruchomienia rezerwy celowej na te wydatki.

Pani Dyrektor wyjaśniła, że kwota zwiększenia nastąpi w momencie podpisania budżetu państwa przez Prezydenta. Wtedy nastąpi rozdział środków na wszystkie gminy. Jeśli chodzi o rezerwy celowe – to uważa, iż może to nastąpić nie wcześniej jak w ciągu miesiąca. Dodała, że pod koniec lutego Wydział Finansowy skierował większą kwotę na zasilki w ramach swojego budżetu, czyli nie przekazywał dotacji w wysokości 1/12 tylko dodatkowo zasilił kwotą 3 mln. zł, co pozwoli zwiększyć płynność płatniczą świadczeń obligatoryjnych. Wyjaśniła, że zwiększenie jest kwestią najbliższych dni – natomiast rezerwa celowa – w ciągu miesiąca.

W związku z tym, że chętnych do dyskusji nie było – **Przewodniczący Sejmiku** zaproponował przystąpienie do podjęcia uchwały Sejmiku zawartej w druku nr 110 w sprawie uchwalenia „Programu wspierania działań pomocy społecznej na rzecz wyrównywania poziomu życia mieszkańców województwa lubuskiego.

Zapytał, czy są uwagi do zaproponowanej uchwały?

Projekt uchwały w powyższej sprawie stanowi zał. Nr 16.

Radni nie zgłosili uwag.

Przewodniczący Sejmiku – przystąpił do głosowania powyższej uchwały.

Zapytał, kto jest za przyjęciem uchwały zawartej w druku nr 110? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Nastąpiło głosowanie.

W wyniku głosowania **Przewodniczący Sejmiku** stwierdził, że **Sejmik podjął uchwałę Nr XXIII/154/2001 – jednogłośnie - 32 głosami „za”**.

Uchwała stanowi zał. Nr 17.

Następnie **Przewodniczący Sejmiku** zwrócił się z pytaniem, czy ktoś pragnie zabrać głos w sprawie projektu rezolucji odnośnie zmniejszenia projektowanych wydatków budżetu państwa na zasiłki z pomocy społecznej dla województwa lubuskiego na 2001 rok? Projekt rezolucji stanowi zał. nr 15 a.

Radny Pan Krzysztof Prucnal zapytał Panią Marszałek Jolantę Fedak, czy w świetle wyjaśnień złożonych przez przedstawiciela Wojewody o tym, że środki te mają uzupełnić – czy w dalszym ciągu będzie prawdziwa „Rezolucja”, w której mówi się, że jest to 66 % planowanych środków – czy to dotyczy innych środków?

Pani Jolanta Fedak, Wiceprzewodnicząca Zarządu Województwa Lubuskiego – wyjaśniła, że na etapie planowania – jest to 66 % środków. Bilans robiony jest na podstawie danych, które zgłaszane są wcześniej. Pani Marszałek dodała, że nie widzi tutaj większego problemu tym bardziej, że jeśli chodzi o środki przyznane na opiekę społeczną – mimo, że budżet państwa je zwiększa to jednak nie zabezpiecza w 100 % potrzeb. Pani Marszałek uważa, że nie ma tutaj błędu i nie ma też błędu jeśli zwracamy się z „Rezolucją” do Sejmu RP, gdzie zwracamy uwagę, by przy projektowaniu środków na opiekę społeczną wziąć pod uwagę specyfikę naszego województwa, która powodowana wysokim bezrobociem a także pewną dezintegracją więzi społecznych, która również powoduje większe zapotrzebowanie na środki społeczne, na miejsca w domach opieki społecznej, że takie czynniki należy również brać pod uwagę przy planowaniu środków w kolejnych latach na zadania z zakresu opieki społecznej. Pani Marszałek przypomniała, że od 1998 roku liczba osób, które pobierają pomoc społeczną – zwiększa się z roku na rok, co spowodowane jest m.in. wzrastającym poziomem bezrobocia i przyczyną jak gdyby pobierania tych środków, niezależną od rodzin –

czyli nie jest to sytuacja, która spowodowana jest jakimiś patologiami, czy niemożliwością radzenia sobie z innymi problemami ale głównie jest to spowodowane sytuacją ekonomiczną i problemami bezrobocia.

Radny Pan Marian Miłek – dzieląc wątpliwości radnego Pana Krzysztofa Prucnała – zauważył, że „Rezolucja” była zgodna ze stanem faktycznym – przed wystąpieniem Pani Dyrektora Wydziału Spraw Społecznych LUW Pani Elżbiety Rafalskiej. Obecnie wszyscy są bogatsi o wiedzę, którą przekazała Pani Dyrektor. Pan Radny uważa, że mamy zapewnienie, iż 97 % środków będzie zabezpieczało wypłatę świadczeń obowiązkowych a pozostałe 3 % zostaną dołożone z rezerwy celowej.

W związku z tym uchwalając „Rezolucję” w przedłożonym brzmieniu – bylibyśmy niezgodni ze stanem faktycznym i obecną wiedzą. Proponuje wprowadzenie poprawek do przedłożonej „Rezolucji” w zakresie 66 % wydatków na zabezpieczenie wypłat świadczeń obowiązkowych. **Pan radny wnosi o wprowadzenie poprawek do przedłożonej „Rezolucji” i ewentualne późniejsze jej uchwalenie**, gdyż w pełni podziela pogląd, że na pomoc społeczną szczególnie w naszym województwie jest i będzie ciągle ich za mało.

Pani Elżbieta Rafalska, Dyrektorka Wydziału Spraw Społecznych LUW wyjaśniła, że w związku z faktem, że projekt budżetu został znacznie wcześniej przesłany do samorządu gminnego i powiatowego – z informacją na podstawie, której przygotowano ten bilans a obecnie po podpisaniu budżetu – w ciągu 21 dni należy wykonać układ wykonawczy i w tedy będzie budżet ostateczny – to w takim brzmieniu, które jest, że wysokość projektowanej dotacji w 2001 roku – jest w tym momencie zgodna ze stanem faktycznym. Natomiast w momencie, w którym nie jest to już projekt tylko jest budżet do wykonania, czy jak pójdzie informacja od Wojewody – to wtedy te procent będą jak gdyby zmienione. W tej chwili jeszcze /informacja ta jest z Ministerstwa/ ale budżet nie jest jeszcze podpisany. Gdyby ta rezolucja okazała się pomocna w staraniach dla województwa lubuskiego w zdobyciu środków dla pomocy społecznej – uważa, że ta rezolucja w takim brzmieniu jest zgodna ze stanem faktycznym podczas przygotowania tego materiału.

Radny Pan Marian Miłek – po udzielonych wyjaśnieniach – wycofał swój wniosek.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski – zaproponował przystąpienie do przegłosowania projektu rezolucji – zgodnie z przekazanym radnym projektem.

Zapytał kto jest za przyjęciem rezolucji? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Nastąpiło głosowanie, po którym **Przewodniczący Sejmiku** stwierdził, że **jednogłośnie – 32 głosami „za”** Rezolucja została przyjęta.

Z uwagi na pilne zajęcia **Wojewoda Lubuski Pan Stanisław Iwan** pożegnał radnych a **Przewodniczący Sejmiku** podziękował mu za udział w obradach sesji Sejmiku.

Do punktu 7.

Sprawozdanie z realizacji Wojewódzkiego Programu Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej Osób Niepełnosprawnych – rekomendacje do programu na 2001 rok oraz informacja o dostępności obiektów użyteczności publicznej dla osób niepełnosprawnych na terenie województwa lubuskiego wraz z aneksem.

Załącz. Nr 18 i 19..

O wprowadzenie do tematu **Przewodniczący Sejmiku poprosił Panią Jolantę Fedak, Wiceprzewodniczącą Zarządu Województwa**, która przypomniała, iż Sejmik zgodnie ze swoimi kompetencjami w roku 1999 uchwalił wieloletni Program Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej Osób Niepełnosprawnych. Zarząd Województwa zobowiązał się co roku składać sprawozdanie z jego realizacji i przedkładać zadania projektowane – programowane przez Zarząd Województwa na rok kolejny. Tak więc w przedłożonych materiałach radni otrzymali informacje w tym zakresie. Mówiąc o zakresie spraw i zadań, jakie obejmuje przedłożone sprawozdanie – Pani Marszałek poinformowała, że na majową sesję Sejmiku przygotowywana jest analiza dotycząca sytuacji rodzin lubuskich oraz Zarząd Województwa na podstawie tej analizy przygotowuje kierunki polityki prorodzinnej samorządu województwa, co zgodne jest z ustawowymi zadaniami. Przedłożona informacja o dostępności obiektów użyteczności publicznej dla osób niepełnosprawnych na terenie naszego województwa – jak w załącz. Nr 17 – jest dokładną analizą obiektów pod kątem ich udostępnienia niepełnosprawnym i obejmuje bardzo wiele obiektów przeanalizowanych pod tym kątem. Pani Marszałek poinformowała, iż w związku z narastającym bezrobociem w końcowej części sprawozdania przedstawiono syntetyczną analizę aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych na rynku pracy w latach 1999-2000. Przedstawione zostały również kierunki Programu w roku 2001. Pani Marszałek na zakończenie swojej wypowiedzi dodała,

że podstawowym zadaniem samorządu województwa jest integracja i koordynacja prac różnych podmiotów – samorządów, instytucji rządowych, organizacji społecznych, czyli koncentracja działań w zakresie realizacji programu. Dotychczasowe doświadczenia pozwalają sądzić, że w odniesieniu do problemów osób niepełnosprawnych można liczyć na zrozumienie i wsparcie a także współpracę różnych instytucji i organizacji za którą to współpracę w imieniu pracowników Departamentu i Zarządu Województwa Pani Marszałek podziękowała organizacjom pozarządowym. Podziękowała tym organizacjom, które zajmują się i wspierają działania samorządu województwa w zakresie pomocy społecznej a także tym, którzy zajmują się rehabilitacją społeczną osób niepełnosprawnych. Podkreśliła, że nie bez znaczenia jest współpraca z samorządami powiatów i gmin. Pani Marszałek poinformowała także, że Urząd Marszałkowski przeprowadził inwentaryzację pośrednią obiektów użyteczności publicznej pod kątem ich dostępności. Na podstawie materiałów przesłanych przez 80 % gmin naszego województwa dokonano oceny statystycznej przystosowania obiektów dla potrzeb osób niepełnosprawnych.

Opracowanie przedstawione radnym będzie traktowane jako zbiór otwarty. Będzie on co roku aktualizowany i może być podstawą do kolejnych i dalszych prac. W materiałach i aktualizacjach będą również uwzględniane obiekty nowo budowane czy nowo oddane do użytku. Przykładem takiego obiektu może być Dom Pomocy Społecznej w Bełczu, który jest w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. W opracowaniu nie ma tej informacji jak również danych dotyczących programu, czy obiektów znajdujących się na terenie miasta Gorzowa ale Gorzów ma oddzielny program opracowany w 1996 r., który jest w posiadaniu Urzędu Marszałkowskiego. Pani Marszałek wyraziła nadzieję na współpracę w zakresie uzupełnienia tej bazy.

Przedkładając powyższe wniosła w imieniu Zarządu Województwa o przyjęcie sprawozdań oraz stanowiska w sprawie dostępności obiektów użyteczności publicznej dla osób niepełnosprawnych na terenie naszego województwa.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski zapytał, czy zabiorą głos w dyskusji do powyższego tematu – przedstawiciele Klubów Radnych?

Radny Pan Jan Świrepo – podstawowym tematem dzisiejszej sesji było bezrobocie i w sprawozdaniu z realizacji wojewódzkiego programu rehabilitacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych w części jest mowa o zatrudnieniu osób niepełnosprawnych. Mamy 152 tys. osób niepełnosprawnych w wieku aktywności zawodowej, aktywnych zawodowo jest

26 tys. osób – pracowało 21 tys. Niepokojąco tylko należy przyjąć zmniejszenie tworzenia nowych miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych - 585 miejsc w roku 1999 za 11.500 tys. zł do 224 miejsc w roku 2000 za 3,9 mln. zł. Z tego też niepokojącym jest, że tylko 40 miejsc było na wsi. Większość stanowisk było tworzonych w większych miastach tzn. w Gorzowie i Zielonej Górze. Klub Radnych PSL będzie głosował za przyjęciem informacji.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy ktoś pragnie zabrać głos w imieniu Klubu Radnych? Zgłoszeń w imieniu Klubów nie było.

Przewodniczący Sejmiku – poprosił o zabranie głosu **Przewodniczącą Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej, Radną Panią Elżbietę Drewkę-Doberstein.**

Komisja nie wniosła uwag do przedstawionej informacji i pozytywnie zaopiniowała projekt stanowiska Sejmiku w sprawie dostępności obiektów użyteczności publicznej dla osób niepełnosprawnych.

W związku z tym **Przewodniczący Sejmiku** otworzył dyskusję.

Radny Pan Krzysztof Prucnal – zwrócił się z pytaniem do Pani Marszałek - dlaczego przy wydatkowaniu kwoty 11,5 mln. zł na tworzenie nowych stanowisk pracy aż 4,5 mln. zł to są tylko 2 powiaty – Gorzów Wlkp. – powiat grodzki i powiat ziemski, gdzie dla porównania podał Zieloną Górę – powiat grodzki i ziemski, gdzie kwota ta wynosiła 2,5 mln. zł – Pan Radny zapytał – skąd taka wielka dysproporcja?

Radny Pan Andrzej Perlak – zwrócił się z prośbą o wykazanie, jak w placówkach podległych Urzędowi Marszałkowskiemu stwarzane są miejsca pracy dla niepełnosprawnych. W sprawie tej zwracał się już na początku kadencji Sejmiku. Po Komisji otrzymał tylko informację dotyczącą samego Urzędu Marszałkowskiego. Będzie oczekiwał informacji dotyczącej wszystkich placówek podległych Urzędowi Marszałkowskiemu, wykazujących trendy w stosunku do poprzedniego okresu i zamiary Urzędu Marszałkowskiego w stosunku do podległych placówek tendencje i jakie są plany na przyszłość. Pan Radny uważa, że będzie to opracowane i radni, którzy są tym zainteresowani otrzymają te materiały.

Pani Jolanta Fedak, Wiceprzewodnicząca Zarządu Województwa – w odpowiedzi na zapytanie Radnego Pana K.Prucnała stwierdziła, że sama się nie orientuje jak te środki są

dzielone a to z tego powodu, że są to środki, którymi dysponuje Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i one są prawdopodobnie dzielone na podstawie pewnego algorytmu tak, jak większość pieniędzy dzielonych w tym funduszu. Ma obawy, że wynika to z liczby osób niepełnosprawnych, które na tym terenie się znajdują. Drugą sprawą jest też oszacowanie tej ilości osób i taka próba została podjęta w 1999 r. Z szacunku tego wynikało, że co 5-ta osoba u nas ma pewne problemy z niepełnosprawnością z różnego rodzaju orzecznictwa. Poinformowała, że taki program dotyczący likwidacji barier architektonicznych, czy też inwentaryzacja została przekazana również do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, aby był podstawą do ewentualnego podziału środków w taki sposób, aby likwidować bariery tam, gdzie one najczęściej występują w obiektach użyteczności publicznej i tam, gdzie wynika to z największych potrzeb. Czy tak środki będą dzielone tego nie wie i nie umie odpowiedzieć. Dodatkowym utrudnieniem jest tutaj problem ustawodawstwa. Z własnych środków przeznacza się na ten cel 100 tys. zł – jest to niewielka kwota, natomiast czynione są próby, aby tę problematykę realizować we wszystkich innych programach społecznych.

Radny Pan Krzysztof Prucnal – odnosząc się do wyjaśnień Pani Marszałek podkreślił, iż być może jego pytanie było skierowane nie pod ten adres co trzeba ale niezrozumiałym jest, dlaczego za 1999 r. dwa powiaty gorzowskie / o czym już wspomniał / dostały dwa razy więcej pieniędzy niż dwa powiaty zielonogórskie – o ile się orientuje to liczba ludności jest prawie identyczna. Pieniądze powinny być dzielona proporcjonalnie do ilości niepełnosprawnych. Jako Sejmik powinniśmy się domagać jednak, aby środki PFRON, na które płacą wszystkie przedsiębiorstwa w Polsce były dzielone bardziej sprawiedliwie.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy ktoś pragnie jeszcze zabrać głos?

Z uwagi na to, że nie było więcej chętnych do dyskusji Przewodniczący Sejmiku zamknął dyskusję na powyższy temat.

Przewodniczący Sejmiku – stwierdził, że projekt stanowiska w sprawie dostępności obiektów użyteczności publicznej dla osób niepełnosprawnych na terenie województwa lubuskiego wszyscy radni otrzymali.

Projekt stanowiska stanowi zał. Nr 20.

Zapytał, czy do projektu stanowiska są jeszcze uwagi?

Uwag nie zgłoszono.

W związku z powyższym **Przewodniczący Sejmiku** poddał projekt stanowiska pod głosowanie.

W wyniku głosowania Sejmik przyjął jednogłośnie stanowisko.

Stanowisko stanowi załącznik Nr 21.

Do punktu 8.

Sprawozdanie z realizacji w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i zapobiegania narkomanii w 2000 roku.

O zabranie głosu w tej sprawie Przewodniczący Sejmiku poprosił **Panią Jolantę Fedak, Wiceprzewodniczącą Zarządu Województwa, która** poinformowała, iż w 2000 r. Sejmik Województwa Lubuskiego uchwalił wieloletni program z zakresu profilaktyki rozwiązywania problemów alkoholowych. Program ten kończy się w 2001 r. Również przy uchwalaniu tego projektu Zarząd Województwa zobowiązał się do przedkładania Sejmikowi corocznie sprawozdania z realizacji tych zadań a także wskazywać kierunki, które Zarząd będzie preferował przy realizacji programu na kolejny rok. Programy te realizowane są ze środków własnych samorządu województwa. W naszym budżecie przeznaczonych jest na ten cel 100 tys. zł na program antyalkoholowy i 100 tys. zł na program narkotyczny w ub. roku. W materiałach tych wymienione są podmioty, które te zadania realizują a takie sumy, które na realizację tego programu zostały przeznaczone. Program ten w ub. roku był realizowany w dużej mierze w oparciu o współpracę z organizacjami pozarządowymi, które część zadań realizowały w ramach zlecenia ich przez samorząd województwa. Przy realizacji tego programu podobnie jak i przy budowaniu korzystano również z pomocy instytucji, które problemami uzależnień, prewencji czy profilaktyki się zajmują. W br. część zadań podobnie jak w roku ubiegłym będzie zleczonych organizacjom pozarządowym z którymi współpraca układała się b.dobrze – za tę współpracę złożyła wszystkim podziękowanie. Poinformowała również, że Zarząd Województwa będzie brał udział w realizacji tych programów, które są proponowane przez inne instytucje / miała na myśli instytucje oświatowe a także Wydziały Prewencyjne Komendy Wojewódzkiej Policji/. Pani Marszałek zwróciła się o przyjęcie sprawozdania.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy przedstawiciele Klubów Radnych chcą zabrać głos?

Przewodniczący Sejmiku – poprosił o zabranie głosu **Przewodniczącą Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej, Radną Panią Elżbietę Drewkę-Doberstein.**

Komisja zapoznała się ze sprawozdaniem z realizacji zadań z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i zapobiegania narkomanii w 2000 roku a także planem realizacji zadań w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych w 2001 r. Komisja przyjęła obydwie sprawozdania bez uwag. Komisja nie przyjęła planu realizacji zadań w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na 2001 r. wnioskując o uzupełnienie materiału tj. wykazu wszystkich podmiotów, które zgłosiły gotowość do uczestnictwa w realizacji w/w zadań.

Przewodniczący Sejmiku – otworzył dyskusję informując, że przedłożone sprawozdania są wymogiem ustawowym aby Sejmik miał możliwość się z nimi zapoznać. Uważa jednak, że jest to praca dla Komisji.

Przewodniczący Sejmiku – stwierdził, iż jeżeli nie usłyszy sprzeciwu uzna, że Sejmik przyjął do wiadomości sprawozdanie z zakresu realizacji zadań profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz zapobiegania narkomanii w 2000 roku.

Sprzeciwu nie było.

Sprawozdanie stanowi załącznik Nr 22.

Do punktu 9.

Sprawozdanie z realizacji priorytetów współpracy zagranicznej województwa lubuskiego w 2000 roku.

Przewodniczący Sejmiku poinformował, że radni otrzymali sprawozdanie.

W związku z tym zwrócił się z pytaniem do Pana Andrzeja Dębowskiego, Dyrektora Departamentu Polityki Regionalnej U.M. czy chciałby wnieść dodatkowe wyjaśnienie do materiałów?

Pan Andrzej Dębowski – poinformował, że przedłożone na dzisiejszej sesji dwa tematy: „Sprawozdanie z realizacji priorytetów współpracy zagranicznej województwa lubuskiego w 2000 roku” jak i „Informacja nt. umowy bliźniaczej pomiędzy Województwem Lubuskim i Krajem Związkowym Brandenburgia” łączą się właściwie ze sobą. Z uwagi na to, że tematy

te były szczegółowo rozpatrywane na Komisjach problemowych zwrócił się z prośbą o zadawanie pytań, na które postara się udzielić wyjaśnień.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy ktoś chciałby zabrać głos?

O głos poprosił **Radny Pan Krzysztof Prucnal**, który uważa, że Zarząd Województwa oraz Komisja Współpracy Zagranicznej i Promocji Województwa powinni zainteresować się tematem, na który Klub Radnych UW zwrócił uwagę na swym posiedzeniu. Ponieważ mówi się o współpracy z Brandenburgią to powinniśmy zainteresować tym tematem naszych partnerów a chodzi o to, że Region Brandenburgii otrzyma około 9 mld. Euro na wsparcie swoich przedsiębiorstw w związku z planowanym akcesem Polski do Unii Europejskiej za kilka lat. Zadał pytanie, jak w świetle tego wygląda program wojewódzki – o ile pamięta na ten cel przeznaczają się 100 mln. zł – czyli jak 1: 100. Wydaje się, że powinniśmy podjąć wspólne działanie – parlamentarzyści, Sejmik, Zarząd Województwa, aby rozmawiać w tej sprawie. Informacja ta powinna dotrzeć do Komitetu Integracji Europejskiej oraz do naszego Rządu i nie powinniśmy się zgodzić na takie rozdawanie pieniędzy. Część tych środków winna trafić na wyrównanie różnicy poziomu również dla Ziemi Lubuskiej czyli całego pasa zachodniego a nie tylko dla Brandenburgii. Zwraca się do Zarządu Województwa aby wziął pod uwagę przy tzw. współpracy zagranicznej i realizacji tego programu oraz rozmowach z Brandenburgią aby ich również uczulić, że my nie wyrażamy zgody na takie działania. Jednocześnie w sprawie tej należy zwrócić się do Komitetu Integracji Europejskiej i do Rządu Polskiego o podjęcie działań w tym zakresie.

Pan Andrzej Dębowski, Dyrektor Departamentu Polityki Regionalnej U.M. – wyjaśnił, iż jest to temat, którym wszyscy są zainteresowani, ponieważ wszelkie inicjatywy, które pogłębiają nierównowagę i tworzą nie symetrię na granicy są bardzo groźne w kontekście przyjęcia Polski do Unii Europejskiej. Poinformował, iż na wszystkich spotkaniach, gdzie są obecni przedstawiciele właściwych dyrekcji Komisji Europejskiej zwracana jest uwaga, że tzw. program pn. "Akcja", który zrodził się w Bawarii /dotychczas tereny te nie korzystały z żadnego wsparcia z UE/ były by w trudnej sytuacji. Oni właśnie boją się wejścia Polski, Czech i Węgier do UE. Stąd też pierwszy ruch Komisji Europejskiej był taki, żeby tym firmom bawarskim dać wsparcie finansowe. Przedstawiciele z Brandenburgii popierają nasze intencje ale z chwilą ukazania się tej informacji Landy przy wschodniej granicy Niemiec pośpiesznie podpisały, że chcą tego wsparcia dla małych i średnich firm. Poinformował

również, że w najbliższym czasie odbędzie się b. ważne Forum w Guben i Kotbus, w którym będzie uczestniczył Pan Marszałek Bocheński. W wystąpieniu Pana Marszałka ma być poruszona sprawa tworzenia wszelkich źródeł nierównowagi gospodarczej na granicy. Będzie tam obecny również Minister Gospodarki Brandenburgii. Reasumując wystąpienie stwierdził, iż zgodnie z wypowiedzią Pana Radnego Prucnala programy wsparcia małych i średnich przedsiębiorstw powinny być symetrycznie rozłożone na całej granicy a nie tylko z jednej strony bo to jest przeciwko nam i tworzy różne animozje i napięcia.

Przewodniczący Sejmiku – poprosił o zabranie głosu w tym temacie Przewodniczącego Komisji Współpracy Zagranicznej i Promocji Województwa Radnego Pana Mariana Eckerta.

Komisja Współpracy Zagranicznej i Promocji Województwa zaakceptowała sprawozdanie z realizacji priorytetów współpracy zagranicznej województwa w 2000 roku.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy są uwagi lub pytania do przedstawionego sprawozdania?

Ponieważ nie wniesiono żadnych uwag do sprawozdania **Przewodniczący Sejmiku** stwierdził, iż Sejmik przyjął do wiadomości sprawozdanie z realizacji priorytetów współpracy zagranicznej województwa lubuskiego w 2000 roku.

Sprawozdanie stanowi załącznik Nr 23.

Do punktu 10.

Informacja na temat umowy bliźniaczej pomiędzy Województwem Lubuskim i Krajem Związkowym Brandenburgia.

Przewodniczący Sejmiku – zwrócił się z pytaniem czy są uwagi do informacji? Ponieważ uwag nie wniesiono Przewodniczący Sejmiku zaproponował przyjęcie informacji do wiadomości.

Informacja została przyjęta przez Sejmik i stanowi załącznik Nr 24.

Do punktu 11 i 12.

Informacja o gospodarowaniu środkami Wojewódzkiego Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym w 2000 r. i zamierzenia na rok 2001.

Informacja o gospodarowaniu środkami Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych województwa lubuskiego w 2000 r. i zamierzenia na rok 2001.

O zabranie głosu w tym punkcie porządku obrad sesji Przewodniczący Sejmiku poprosił **Pana Andrzeja Betkę, Geodetę Województwa Lubuskiego**, który poinformował, że na posiedzeniach Komisji Sejmiku dokładnie zostały omówione te fundusze jak również informacja o gospodarowaniu środkami zarówno Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych jak i Wojewódzkiego Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym jak i Kartograficznym. Dlatego odstąpił od omawiania części opisowej i tabelarycznej. W wystąpieniu swoim uzupełnił jedynie sprawy, których nie ma w materiale. Jeśli chodzi o informację pierwszą dotyczącą Wojewódzkiego Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym w 2000 r. to po reformie administracyjnej kraju od 1999 r. państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny znalazł się w powiecie, województwie i funduszu centralnym w Warszawie. Wpływy z tych funduszy zarówno w powiecie, województwie i funduszu centralnym gromadzone są na funduszach: powiatowym, wojewódzkim i centralnym. Jeśli chodzi o województwo lubuskie to cały zasób geodezyjny i kartograficzny w r. 2000 w wyniku sprzedaży wynosi ok. 4 mln. zł i taką kwotę należy przyjąć rok rocznie ze sprzedaży map. Kwota w wysokości 4 mln. zł są to wpływy dla powiatu, gdzie najwięcej jest geodezji i informacji. Zgodnie z Ustawą i przepisami wykonawczymi do ustawy 20 % tej kwoty odprowadzanych jest z powiatu na fundusz wojewódzki. Z tego 10 % Pan Marszałek odprowadza na fundusz centralny. W 2000 r. podpisano porozumienie Pana Marszałka z Geodetą Kraju w zakresie map tematycznych. Dodatkowo w 2000 r. pozyskano środki z funduszu centralnego w kwocie 250 tys. zł, które zostały wykorzystane na dostosowanie pomieszczeń i obiektów niezbędnych do funkcjonowania i sprzedaży zasobu wojewódzkiego. Z wymienionej kwoty wykorzystano tylko 120 tys. zł natomiast pozostała kwota 130 tys. zł została przesunięta na rok 2001 z przeznaczeniem na realizację map topograficznych, które są głównym zajęciem i tematem do wykonania jeśli chodzi o geodezję w województwie. Jeśli chodzi o informację drugą dotyczącą gospodarowania środkami Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych województwa lubuskiego w 2000 r. i zamierzenia na 2001 r. Pan Andrzej

Betka, Geodeta Województwa Lubuskiego poinformował, że fundusz ten powstaje w wyniku wpływów jednorazowych i wpływów rocznych z tytułu wyłączenia gruntów rolnych z produkcji rolniczej. Ponieważ województwo nasze posiada słabe klasy gruntów /V i VI / to klasy te nie podlegają opłacie z tytułu wyłączenia tych gruntów z produkcji rolniczej. Stąd wpływy w naszym województwie wynoszą kwotę 1 mln.zł. Z tego 20 % odprowadzanych jest zgodnie z ustawą na fundusz centralny /jest to kwota 200 tys. zł/. W roku 2000 pozyskano z funduszu centralnego kwotę 800 tys. zł. W momencie powstania funduszu został też opracowany regulamin funkcjonowania tego funduszu i zgodnie z tym regulaminem do końca każdego roku wszyscy zainteresowani składają wnioski do końca m-ca listopada. Każdy zainteresowany otrzymuje informację o przyznanych środkach. Na rok 2001 wszyscy już otrzymali informacje jakie środki i zadania zostały zatwierdzone. Priorytetem w tym przypadku są drogi dojazdowe do pól. Brak było znaczących pieniędzy na inne zadania jak: wapnowanie, zbiorniki małej retencji. W związku z tym wystąpiono do Ministerstwa ponownie o dotacje z funduszu centralnego. Jest zapewnienie, że dla województwa zostanie przyznana kwota 500 tys. zł i taka została ujęta w budżecie na rok 2001.

Przewodniczący Sejmiku – o opinie w powyższych sprawach poprosił Przewodniczących Komisji:

Wsi i Rolnictwa, Radnego Pana Antoniego Ciosa.

Komisja Wsi i Rolnictwa rozpatrzyła obie informacje i podjęła pozytywną opinię.

W imieniu **Komisji Budżetu i Finansów** zabrał głos **Radny Pan Krzysztof Prucnal**.

Komisja podjęła pozytywną opinię do obu informacji.

W imieniu **Komisji Gospodarki i Infrastruktury Technicznej** głos zabrał **Radny Pan Jerzy Korolewicz, Przewodniczący Komisji**, który stwierdził, iż Komisja pozytywnie zaopiniowała obie informacje.

Przewodniczący Sejmiku – otworzył dyskusję do przedstawionych informacji i zapytał, czy są uwagi lub pytania? Do przedstawionych informacji nie zgłoszono uwag.

W związku z powyższym **Przewodniczący Sejmiku** stwierdził, iż wymienione informacje: o gospodarowaniu środkami Wojewódzkiego Funduszu Gospodarki Zasobem

Geodezyjnym i Kartograficznym w 2000 r. i zamierzenia na rok 2001 oraz o gospodarowaniu środkami Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych województwa lubuskiego w 2000 r. i zamierzenia na rok 2001 zostały przyjęte przez Sejmik.

Informacje te stanowią załączniki Nr 25 i 26.

Do punktu 13.

Sprawozdanie z wykonania uchwały Nr XVI/97/2000 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie zasad gospodarowania ruchomym mieniem województwa.

O zabranie głosu w tej sprawie **Przewodniczący Sejmiku** poprosił Pana Jana Suchowackiego, Skarbnika Województwa Lubuskiego.

Pan Jan Suchowacki – poinformował, iż zgodnie z uchwałą Sejmiku środki zbyte przez wojewódzkie jednostki organizacyjne wyniosły brutto 648 tys. zł, netto – 295 tys. zł i uzyskano za te środki 176.500 zł, które w całości wpłynęły na konto budżetu województwa. Wyszczególnione w załączniku do tego sprawozdania pozycje, które zostały zbyte w formie przetargu bądź w formie użyczenia wynikają z sprawozdań jednostek i zbyte w formie sprzedaży. Wszystkie zostały poddane procedurom przetargowym ograniczonym bądź nieograniczonym. Dokumenty badanych poszczególnych jednostek nie wykazały żadnych uchybień formalnych ani merytorycznych. Natomiast jeśli chodzi o środki zbyte w drodze użyczenia to są to w większości zestawy komputerowe. We wszystkich przypadkach, kiedy Zarząd Województwa proponował udzielenie pomocy tym jednostkom propozycje były przedstawione wcześniej Komisji Budżetu i Finansów i uzyskały one pełną akceptację. W związku z powyższym Pan Skarbnik zwrócił się z prośbą do Sejmiku o przyjęcie sprawozdania.

Przewodniczący Sejmiku – zwrócił się do Przewodniczących Komisji o opinie w powyższej sprawie:

***Gospodarki i Infrastruktury Technicznej, Radnego Pana Jerzego Korolewicza.**

Komisja pozytywnie zaopiniowała sprawozdanie.

- W imieniu **Komisji Budżetu i Finansów** głos zabrał **Radny Pan Krzysztof Prucnal**, który poinformował, że Komisja jednogłośnie przyjęła sprawozdanie.
- **Komisja ds. Przejęcia Majątku i Mienia, Radny Pan Henryk Maciej Woźniak.** Komisja przyjęła jednogłośnie sprawozdanie.

Przewodniczący Sejmiku – otworzył dyskusję nad złożonym sprawozdaniem i zapytał czy są uwagi lub pytania? Do przedstawionego sprawozdania uwag nie zgłoszono.

W związku z powyższym **Przewodniczący Sejmiku** stwierdził, że sprawozdanie z realizacji uchwały zostało przyjęte przez Sejmik i stanowi załącznik Nr 27.

Do punktu 14.

Podjęcie uchwały w sprawie wyboru przedstawicieli do składu Rady Społecznej Samodzielnego Publicznego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Międzyrzeczu – druk nr 108.

Projekt uchwały stanowi zał. Nr 28.

Przewodniczący Sejmiku – poprosił o zabranie głosu w tej sprawie **Wiceprzewodniczącą Zarządu Województwa, Panią Jolantę Fedak**, która poinformowała, iż w związku z wygaśnięciem kadencji dotychczasowej Rady Społecznej Samodzielnego Publicznego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Międzyrzeczu zachodzi konieczność wyboru przedstawicieli Sejmiku do tej Rady. Zgodnie ze statutem Sejmik deleguje 4-ech przedstawicieli do składu Rady. Projekt uchwały w tej sprawie został doręczony radnym. W uzasadnieniu do projektu uchwały podane są charakterystyki osób, które zostały zgłoszone jako kandydaci do Rady Społecznej i były konsultowane z samorządami szczebla gminnego i powiatowego. W związku z powyższym Pani **Wiceprzewodnicząca** zwróciła się o przyjęcie uchwały.

Przewodniczący Sejmiku – o opinię w powyższej sprawie poprosił **Przewodniczącą Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej, Radną Panią Elżbietę DREWĘ-Doberstein**.

Komisja zaopiniowała pozytywnie projekt uchwały w sprawie wyboru przedstawicieli do składu Rady Społecznej.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy do zgłoszonych kandydatur radni chcieliby zabrać głos?

Ponieważ uwag nie zgłoszono **Przewodniczący Sejmiku** poddał pod głosowanie projekt uchwały.

W wyniku głosowania **Sejmik podjął uchwałę Nr XXIII/ 154 / 2001** **jednogłośnie – 34 głosami „za”**.

Uchwała stanowi załącznik Nr 29.

Do punktu 15.

Podjęcie uchwały w sprawie wyboru przedstawiciela do składu Rady Społecznej Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w Gorzowie Wlkp. – druk nr 113.

Projekt uchwały stanowi zał. Nr 30.

O zabranie głosu w tej sprawie **Przewodniczący Sejmiku** poprosił **Panią Jolantę Fedak, Wiceprzewodniczącą Zarządu Województwa**.

Pani Jolanta Fedak – **poinformowała**, iż Zarząd Województwa Lubuskiego odwołał ze składu Rady Społecznej Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w Gorzowie Wlkp. Pana Andrzeja Głowackiego, który nie uczestniczył w posiedzeniach Rady, ponieważ zmienił miejsce zamieszkania. Na jego miejsce zachodzi potrzeba wyłonienia kandydata, który byłby przedstawicielem Sejmiku w tej Radzie. Proponuje się na to miejsce Pana Andrzeja Górnego z Gorzowa Wlkp. do Rady WOMP w Gorzowie Wlkp.

Przewodniczący Sejmiku – poprosił o wyrażenie opinii w tej sprawie **Przewodniczącą Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej Radną Panią Elżbietę DREWĘ-Doberstein**.

Komisja zaopiniowała pozytywnie proponowaną kandydaturę do składu Rady Społecznej.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy ktoś chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Radny Pan Andrzej Perlak – w imieniu Klubu Radnych AWS wyraził zdziwienie, że Klub Radnych SLD desygnuje do Rady Społecznej WOMP w Gorzowie Wlkp. Pana Andrzeja Górnego liczącego 25 lat, właściciela hurtowni materiałów pirotechnicznych, nie mającego dotychczas żadnego doświadczenia niezbędnego do piastowania takiej funkcji, wręcz przeciwnie ubocznej działalności firmy pirotechnicznej jest napływ pacjentów na chirurgię urazową z powodu oberwanych wybuchami palców, na laryngologię z powodu uszkodzenia słuchu i ewentualnie na psychiatrię z powodu szoku spowodowanego padnięciem pieśków czy nocnymi detonacjami. Z tego powodu Klub AWS będzie głosował przeciwko tej kandydaturze. Wyraził też zdziwienie, że Klub SLD tak rozumie zapewnienie Leszka Millera, że na stanowiska będzie proponował tylko osoby kompetentne.

Przewodniczący Sejmiku – uważa, że jeśli chodzi o lata Pana Górnego to jest chyba błąd w druku.

Radny Pan Kazimierz Pańtak – zaprotestował p-ko uszczypliwości pod adresem Klubu Radnych SLD, ponieważ kandydat do Rady Społecznej jest proponowany przez Zarząd Województwa a nie Klub SLD i prosi o przyjęcie sprostowania.

Pan Jan Kochanowski, Przewodniczący Sejmiku – skierował pytanie do Radnego Andrzeja Perlaka, czy zna Pana Górnego, że wypowiada pod jego adresem takie opinie?

Radny Andrzej Perlak – w odpowiedzi na pytanie Pana Przewodniczącego wyjaśnił, że przeczytał jedynie dane w materiałach sesyjnych.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy w tej sprawie ktoś chce zabrać głos?

Radny Pan Marian Eckert – zapytał co to znaczy, że Pan Górzny jest prezesem Stowarzyszenia Pomocy po lewej stronie serca? Protestując p-ko dyskredytowaniu osoby, której nie znamy skierował pytanie pod adresem osób, które go obrażają, czy go znają? Z podanych informacji w materiałach wynika, że Pan Górzny udziela się w pracy społecznej.

Pani Jolanta Fedak, Wiceprzewodnicząca Zarządu – zapytała Pana prof. M.Eckerta, czy bulwersuje go nazwa Stowarzyszenia do którego należy Pan Górzny?

Radny M.Eckert – broniąc Pana Górnego stwierdził, że jest to człowiek młody lecz w swoim dorobku posiada już jakąś pracę społeczną.

Radny Pan Jerzy Korolewicz – w uzupełnieniu informacji podał, że Stowarzyszenie do którego należy Pan Górzny powstało niedawno i nie jest ono jeszcze zarejestrowane. W związku z tym kandydat chyba nie zdążył się jeszcze tak bardzo napracować.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy są jeszcze uwagi?

Radny Pan Henryk M. Woźniak – Pan Przewodniczący Kochanowski słusznie zauważył, że aby kogoś krytykować trzeba znać jego życiorys. Prosi aby taki życiorys przedstawić.

Pan Andrzej Bocheński, Marszałek Województwa Lubuskiego – stwierdził, że z poważnych rzeczy zrobiło się nagle wesoło. Zdaniem jego przedstawiony kandydat jest człowiekiem młodym, aktywnym deklarującym pomoc innym mimo młodego jeszcze wieku. Jego propozycja działania kierowana jest do Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy. Kandydatów w tej sprawie było więcej lecz kandydatura ta zyskała największe poparcie. Stworzył on Stowarzyszenie i chce służyć innym. W związku z powyższym prosi o zaakceptowanie tej kandydatury tym bardziej, że zyskała ona też poparcie Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej Sejmiku.

Radny Pan Władysław Dajczak – proponuje aby sprecyzować dokładnie ile proponowany kandydat do Rady ma lat, ponieważ Pan Marszałek stwierdził, że jest to człowiek młody a Pan Przewodniczący Sejmiku podał, że jest to osoba z doświadczeniem. Prosi o podanie szczegółowej informacji na ten temat.

Pan Jan Kochanowski, Przewodniczący Sejmiku – stwierdził, iż przed chwilą odbyło się głosowanie na czterech kandydatów do Rady Społecznej i nikogo z radnych nie interesowało jak oni wyglądają i ile mają lat. Akurat Pana Radnego Woźniaka zainteresował życiorys Pana Górnego. Materiały w tej sprawie były doręczone radnym wcześniej i wówczas można było kierować pytania na temat kandydata. Ponadto Panowie Radni obrali sobie za punkt honoru, by obrażać człowieka, który w dniu dzisiejszym jest nieobecny. Można by tą dyskusję ciągnąć dalej lub ją zakończyć i przystąpić do głosowania.

Radny Pan Andrzej Perlak – uważa, że nie należy zamykać ust radnym. Przedstawiona kandydatura Pana Górnego wyraźnie go zbulwersowała, gdyż osoba ta powołuje się na jakieś Stowarzyszenie, które jeszcze nie istnieje. Poprzednie kandydatury wydawały mu się oczywiste natomiast ta kandydatura jest zupełnie nie oczywista. Pan Radny uważa, że jeżeli Zarząd nie ma wyczerpujących informacji na temat kandydata to nie widzi powodu, aby tego kandydata w dniu dzisiejszym poddawać pod głosowanie.

Radny Pan Marian Miłek – poparł propozycję Radnego Perlaka i stwierdził, że należałoby dać czas Zarządowi Województwa na bardziej szczegółowe przedstawienie kandydata, którego charakterystyka jego zdaniem jest nie wyczerpująca. W ten sposób można by uniknąć jakichś dziwnych wypowiedzi a ponadto przyrównywanie jednego głosowania do innego, w którym charakterystyki osób są przekonywujące jest zdaniem Radnego nie na miejscu. Zaproponował przesunięcie tego punktu porządku obrad na następną sesję po uprzednim uzupełnieniu danych.

Radny Pan Krzysztof Prucnal – zaprotestował również w imieniu Klubu Radnych UW. Sadzi, że Pan Przewodniczący Sejmiku nie powinien zamykać ust radnym. Pan Henryk Maciej Woźniak, członek Klubu Radnych UW ma prawo zapytać się w sprawie konkretnej osoby a nie koniecznie w sprawie innej. Jako członkowie Klubu nie mamy nic przeciwko tej kandydaturze ale skoro radni mają wątpliwości to mają prawo domagać się aby Zarząd uzasadnił proponowaną kandydaturę na członka Rady Społecznej.

Przewodniczący Sejmiku – podziękował za wypowiedź radnemu Prucnalowi.

Radny Pan Wiesław Pietruszak – odnosząc się do poprzedniego głosowania w sprawie powołania Rady Społecznej stwierdził, że zanim przystąpiliśmy do głosowania to też

skierowano pytanie /w tym przypadku do kolegów z Międzyrzecza /, co sądzą o osobach proponowanych do składu Rady Społecznej i wówczas uzyskali oni pozytywną rekomendację – dodał, że Koła UW są wszędzie.

Przewodniczący Sejmiku – zwrócił się z pytaniem do Radnego Pietruszka, czy opinia o Panu Górnym była negatywna?

Radny Pan Wiesław Pietruszak – wyjaśnił, iż Klub Radnych UW nie otrzymał o Panu Górnym odpowiedzi na temat życiorysu a jedynie poinformowano nas o jego chęciach do pracy społecznej.

Radny Pan Kazimierz Pańtak – zaprotestował przeciwko obrażaniu człowieka tylko dlatego, że prowadzi działalność gospodarczą i daje miejsca prac ludziom. Jeżeli ta działalność jest legalna i zgodna z prawem oraz posiada odpowiednie koncesje to cóż to przeszkadza? Jak ta sprawa odnosi się do problemu bezrobocia i dzisiejszej dyskusji na ten temat. Ten człowiek może gdyby był bezrobotny to może uzyskał by większą sympatię kolegów radnych z AWS i UW. Osoba ta jest przedsiębiorcza, daje miejsca pracy i taką osobę trzeba popierać i kreować. Proponuje, by kandydata tego poddać pod głosowanie.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy jeszcze w tej sprawie są pytania?

Radny Pan Marian Miłek – adwocen – jeżeli Radny Pańtak tak dobrze zna kandydata to może coś powie więcej na jego temat.

Radny Pan Kazimierz Pańtak – wyjaśnił, że nic więcej nie wie na temat kandydata do Rady Społecznej, wyczytał jedynie z materiałów, jakie otrzymał na sesję. Jeżeli ma hurtownię, jest przedsiębiorcą to na pewno daje miejsca pracy.

Radny Pan Marian Miłek – drążąc w dalszym ciągu temat jako ścisłowiec stwierdził, że Pan Górny może jest takim przedsiębiorcom jak prezesem Stowarzyszenia.

Radny Pan Marian Eckert – zabierając głos jako humanista stwierdził, iż radni Klubu SLD w dyskusji tej chcieli zwrócić uwagę wszystkich państwa radnych na zupełnie coś innego a mianowicie na to, że styl wystąpienia kolegi radnego nie był elegancki w stosunku do osoby

nieobecnej i której nie zna. To brzmiało tak, jak odczytanie wypracowania satyrycznego i to jako radnemu osobiście się nie podobało.

Przewodniczący Sejmiku – stwierdził, że są 2 wnioski : **jeden o przełożenie głosowania projektu uchwały na następny Sejmik a drugi za przegłosowaniem projektu uchwały na dzisiejszej sesji.**

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, **kto z radnych** jest za odroczeniem głosowania nad projektem uchwały na następne posiedzenie Sejmiku?

W wyniku głosowania – 15 radnych głosowało „za”, 18 przeciw i przy jednym głosie wstrzymującym się – wniosek upadł.

Następnie **Przewodniczący Sejmiku** – poddał pod głosowanie projekt uchwały w sprawie wyboru przedstawiciela do składu Rady Społecznej Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w Gorzowie Wlkp. – zawarty w druku nr 113.

W wyniku głosowania **Przewodniczący Sejmiku** stwierdził, że za podjęciem uchwały głosowało – 16 radnych, 15-tu było przeciwnych i 2-ch się wstrzymało.

Przewodniczący Sejmiku – stwierdził, że uchwała została podjęta głosem Przewodniczącego.

Następnie **Przewodniczący poddał reasumpcję tego głosowania** w wyniku czego **Sejmik podjął uchwałę Nr XXIII / 155 / 2001 – 17 głosami „za”, przy 15 głosach przeciwnych i 3 wstrzymujących się.**

Uchwała stanowi załącznik Nr 31.

Do punktu 16.

Podjęcie uchwały w sprawie zmian w składach osobowych komisji stałych Sejmiku Województwa Lubuskiego – druk nr 111.

Projekt uchwały stanowi zał.Nr 32.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy wszyscy radni otrzymali projekt uchwały w tej sprawie, zawartej w druku – nr 111 b?

Następnie **Przewodniczący Sejmiku** zapytał, czy są uwagi do przedłożonego projektu uchwały? Uwag nie wniesiono.

W związku z tym **Przewodniczący Sejmiku** poddał pod głosowanie projekt uchwały.

W wyniku głosowania **Sejmik podjął uchwałę Nr XXIII / 156 / 2001 – jednogłośnie – 35 głosami „za”**.

Uchwała ta stanowi załącznik Nr 33.

Do punktu 17.

Podjęcie uchwały w sprawie opinii projektu przekształcenia Szpitala Wojewódzkiego Samodzielnego Publicznego ZOZ w Zielonej Górze – druk nr 114.

Projekt uchwały stanowi zał Nr 34.

O zabranie głosu w tej sprawie Przewodniczący Sejmiku poprosił Panią Jolantę Fedak, Wiceprzewodniczącą Zarządu Województwa.

Pani Jolanta Fedak – poinformowała, że do kompetencji organu założycielskiego Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej należy powołanie, przekształcenie i likwidacja ZOZ-u. Operację taką organ założycielski może uczynić po zasięgnięciu opinii samorządów terytorialnych a także Sejmiku, jeżeli terenem działania Samodzielnego ZOZ-u jest obszar województwa. Zarząd wystąpił o to, aby Sejmik wydał opinię w sprawie projektu przekształcenia Wojewódzkiego Samodzielnego Publicznego ZOZ w Zielonej Górze i w tym celu sformułował swoją opinię nt. likwidacji trzech oddziałów : Wojewódzkiej Poradni Odwykowej, Oddziału Detoksykacji i Wojewódzkiej Poradni Zdrowia Psychicznego z dziennym Oddziałem Psychiatrycznym. W tej sprawie Zarząd Województwa jako organ założycielski po wyczerpaniu procedury, która jest przewidziana w art.43 ust.2 Ustawy o ZOZ podejmie decyzję. Poinformowała, że uzasadnienie tej uchwały zostało doręczone radnym wraz z projektem uchwały a także w oddzielnym piśmie do Pana Przewodniczącego Sejmiku Województwa Lubuskiego.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy przedstawiciele Klubów Radnych chcieli by zabrać w tej sprawie głos? Przedstawiciele Klubów Radnych nie wnosili uwag.

Przewodniczący Sejmiku – poprosił **Przewodniczącą Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej, Radną Panią Elżbietę Drewkę-Doberstein** o przedstawienie opinii w tej sprawie.

Pani Przewodnicząca Komisji stwierdziła, iż Komisja zapoznała się z powyższą sprawą i zaopiniowała ją pozytywnie. Komisja nie wniosła żadnych uwag do przedstawionych propozycji.

Przewodniczący Sejmiku – otworzył dyskusję.

O głos poprosił **Radny Pan Henryk Maciej Woźniak**, który stwierdził, że Zarząd Województwa proponuje likwidację Oddziału Detoksykacji w Szpitalu w Zielonej Górze a wcześniej taki Oddział został zlikwidowany w Samodzielnym Publicznym Szpitalu Psychiatryczno-Wielospecjallistycznym ZOZ w Gorzowie Wlkp. Wynika z tego, że Zarząd dąży do koncentracji tej funkcji w Szpitalu w Ciborzu. W związku z tym zwrócił się z prośbą o uzasadnienie tego działania. Stwierdził ponadto, że Poradnia Odwykowa zostaje zlikwidowana a wcześniej też w Gorzowie Wlkp. została zlikwidowana Poradnia, której działalność kontynuowana jest przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Ośrodek Terapii Uzależnień. W ub. tygodniu odwiedziła go podczas dyżuru szefowa tego Ośrodka i stwierdziła, że jest on w sytuacji dramatycznej – nie ma zakontraktowanych usług. Ośrodek ten składał aplikację programów do Urzędu Marszałkowskiego 25.09.2000 r. i do dzisiejszego dnia nie otrzymał odpowiedzi w tej sprawie. W związku z tym Pan Radny ma obawę, że przekształcenie Niepublicznego, Specjalistycznego Zakładu kolejnej Poradni doprowadzi do takiej samej sytuacji. Uważa, że tracimy w ten sposób z pola widzenia b.ważny zakres obowiązków medycznych i społecznych a przede wszystkim chodzi o młode osoby uzależnione od alkoholu i narkotyków. Trzeba mieć świadomość, że problem ten narasta lawinowo. Prosi o wyjaśnienie i rozwianie tych wszystkich wątpliwości.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał czy są jeszcze pytania?

Pytań nie zgłoszono.

Pani Jolanta Fedak, Wiceprzewodnicząca Zarządu – podziękowała za to pytanie i cieszy się, że uchwały dotyczące przekształceń a właściwie likwidacji czy restrukturyzacji służby zdrowia nie przechodzą bez echa, że są ważne, czy mają sens i czy nie ograniczy to mieszkańcom województwa lubuskiego dostępu do usług medycznych. Podkreśliła też, że

sytuacja nie tylko Niepublicznego ZOZ w Gorzowie ale również wielu szpitali wojewódzkich i powiatowych jest b. trudna w takiej sytuacji, kiedy Kasa Chorych ma ograniczone środki na działalność jako jedyna w kraju w porównaniu z rokiem ub. Nie mniej jednak te 3 Oddziały, które proponowane są do likwidacji są możliwe wówczas, gdy uchwała ta zostanie podjęta i kiedy wskażemy zakład, który będzie w stanie przejąć te usługi. Być może utrzymanie Oddziału Detoksykacji było by sensowne, niemniej jest wyjątkowo kosztowne i ma pewne problemy organizacyjne w Zielonej Górze. W związku z tym wydaje się sensowne przychylenie się do wniosku dyrektora o jego likwidację, aczkolwiek opinie na ten temat są różne. Odnośnie tego Oddziału Rada Miejska w Zielonej Górze wydała negatywną opinię. Wydaje się, że nowo utworzony Wojewódzki Ośrodek Terapii Uzależnień w Zielonej Górze przejmie funkcję Poradni, która dotychczas funkcjonowała i poradzi sobie z realizacją tych zadań. Również w przypadku Wojewódzkiej Poradni Zdrowia Psychicznego powstał Niepubliczny ZOZ. Przypomniała Panu Radnemu, że wszystkie ZOZ-y powinny utrzymywać się z kontraktu z Kasą Chorych, natomiast samorząd województwa może zlecić niektóre swoje zadania, które mają charakter promocji zdrowia /chodzi tu o środki w ramach programu zapobiegania narkomanii/. Decyzja w tej sprawie, komu będą środki przyznane na realizację zadań, które są zadaniem własnym samorządu województwa nie została jeszcze podjęta. Zostanie ona podjęta zgodnie z propozycją zawartą w projekcie uchwały. Zwróciła też uwagę, że te środki zarówno na jeden jak i na drugi program będą wynosiły po 100 tys. zł. Są to pieniądze z dochodów własnych województwa – nie na inne i nawet jeśli część tych zadań będzie Niepublicznemu ZOZ zlecona to może to być tylko niewielkim uzupełnieniem jego podstawowej działalności. Powinien on mieć zapewnione funkcje z kontraktu z Kasą Chorych. Nie mniej wydaje się, że w tej sprawie tego przekształcenia nie nastąpi znaczne ograniczenie świadczonych usług przez Wojewódzki Szpital nastąpi znaczne ograniczenie kosztów.

Radny Pan Stanisław Wróblewski – uważa, że propozycje dyrektora Wojewódzkiego Szpitala w Zielonej Górze z punktu widzenia formalnego jest słuszna ale wydaje się, że znowu wylejemy dziecko z kąpielą. Problem detoksykacji i leczenia ostrych stanów delirycznych nie jest takim ostrym problemem jak by się pozornie wydawało. Musi to być Ośrodek, który jest w pełni przygotowany do udzielenia pomocy specjalistycznej w pełnym zakresie. Są to ludzie b. poważnie chorzy, u których b. często zdarza się załamanie ogólnego stanu zdrowia, stanu który zagraża życiu. Tworzenie Ośrodka, który nie posiada Ośrodka Intensywnego Nadzoru Medycznego, dobrego Ośrodka Internistycznego z dobrym zapleczem

laboratoryjno-diagnostycznym jest trochę na wyrost. Uważa, że problem ten powinien być rozpatrzony szczegółowo przez Kasę Chorych i należałoby wrócić do tego tematu.

Radny Pan Bogusław Andrzejczak – udzielił kilku wyjaśnień nt. działań Poradni Gorzowskich. Przed likwidacją Samodzielnego Publicznego ZOZ wyłoniły się 2 grupy, które utworzyły Niepubliczne ZOZ. Jest to Ośrodek Terapii Uzależnień „Szansa” i Ośrodek Terapii Uzależnień prowadzony przez Panią Apolonię Górny, na które to wiadomości powołał się Radny Pan Woźniak. Ośrodki te nie posiadają odpowiedniego zaplecza finansowego. Świadczą one usługi w zakresie profilaktyki zarówno alkoholowej jak i narkotycznej, mają w części podpisane umowy z Kasą Chorych, jednakże niezadowolająco ani jeśli chodzi o efekt finansowy ani też o zapotrzebowanie na tego rodzaju usługi. Są już podpisywane kontrakty z Zarządem miasta Gorzowa. Rada Miejska niedawno przyjęła na sesji Program Profilaktyki Alkoholowej na 2001 r. Sądzi, że te wykupione usługi pomogą w tym finansowo Ośrodkom, z którymi prowadzona jest współpraca. Podkreślił też, że Komisja Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej nie przyjęła proponowanego Programu Profilaktyki Uzależnień na 2001 r.

Radny Pan Czesław Rzepka – poparł głos Radnego Pana Wróblewskiego w sprawie likwidacji Oddziału Detoksykacji w Szpitalu Wojewódzkim w Zielonej Górze. Problem jest zbyt ważny. Należałoby również wziąć pod uwagę w tej sprawie decyzję Rady Miejskiej w Zielonej Górze.

Pani Jolanta Fedak – Wiceprzewodnicząca Zarządu – poinformowała, że o ile się orientuje to Oddział Detoksykacji w Szpitalu Psychiatrycznym w Gorzowie Wlkp. nie został zlikwidowany. W dniu dzisiejszym jest to pierwsza uchwała dokonująca restrukturyzacji czy też przekształcenia Zakładu Opieki Zdrowotnej poprzez likwidację Oddziału. Stwierdziła, iż jest zapewnienie Ośrodka w Ciborzu, że posiada on właściwą bazę i przejmie cały kontrakt Zielonej Góry. W innym przypadku tego projektu uchwały Zarząd Województwa by nie przedstawiał. W związku z powyższym zwróciła się z prośbą o poparcie projektu uchwały.

Radny Pan Marian Eckert – jest zaniepokojony wypowiedziami lekarzy odnośnie likwidacji Oddziału Detoksykacji w Szpitalu Wojewódzkim w Zielonej Górze. Wyjaśnił, że Rada Społeczna przy Szpitalu rozpatrywała ten problem i stwierdziła, że w Ciborzu są dobre warunki do prowadzenia takiego Oddziału natomiast w Szpitalu Wojewódzkim w Zielonej Górze nie można było już od 2-ech lat znaleźć ordynatora na ten Oddział.

Radny Pan Stanisław Wróblewski – zgadza się z wypowiedzią Radnego Mariana Eckerta lecz niepokoi go problem, że Kasa Chorych nie wyraża zgody na podpisywanie kontraktów ze szpitalami mimo niewysokich kosztów utrzymania oddziałów.

Radny Pan Henryk Maciej Woźniak – nawiązując do wypowiedzi Pani Marszałek Fedak podziela te racje natomiast nie może zgodzić się z takim postępowaniem, jak to można zauważyć w sprawozdaniu z realizacji zadań w zakresie profilaktyki rozwiązywania problemów alkoholowych i zapobiegania narkomanii. Utworzony został Wojewódzki Ośrodek Terapii Uzależnienia od alkoholu i współuzależnienia, na który przeznaczonych zostało 50 tys. zł na następujące wydatki: meble – 38 tys. zł, remont instalacji elektrycznej – 11 tys. zł. Według Pana Radnego nie jest to wydatek racjonalny. Pieniądze te powinny być kierowane na kreowane na programy profilaktyczne a nie na bazę bo bazy mamy dosyć. Proponuje, aby zwrócić się do Komisji Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej, by ona zechciała się tą kwestią zająć w sposób bardzo szczegółowy, dokonać inwentaryzacji bazy profilaktycznej. Sposób na wydatkowanie środków na organizacje społeczne w tym sprawozdaniu o którym wspomniał na wstępie wypowiedzi nie jest najbardziej racjonalny.

Radna Pani Elżbieta Drewka-Doberstein – po wysłuchaniu wypowiedzi Panów Radnych oświadczyła, że Komisja Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej bardzo dokładnie zajmowała się problemami. Stwierdziła, że Pana Wróblewskiego na ostatnim posiedzeniu Komisji nie było. Na dzisiejszym posiedzeniu sesji mówimy o 3-ech tematach : jeden temat to jest zgoda na likwidację 3 Oddziałów Szpitala Wojewódzkiego w Zielonej Górze. To co się tu pojawia pod hasłem Wojewódzkiej Poradni Zdrowia Psychicznego, Wojewódzkiej Poradni Odwykowej – powinno być dla nas czytelne bo to są decyzje ubiegłoroczne. W ubiegłym roku podjęto decyzję o utworzeniu Wojewódzkiego Ośrodka Terapii Uzależnienia od alkoholu i to zadziałało. Od 1 stycznia br. mamy Wojewódzki Ośrodek, który ma kontrakt z LRKCh a jak się to ma z Ośrodkami w Gorzowie Wlkp. i środkami, które później się pojawiły z Urzędu Marszałkowskiego dla tych Ośrodków to jest to zupełnie inny temat. Do tych spraw Komisja wróci na następnym posiedzeniu ale nie może to rzutować na decyzję o likwidacji 3 Oddziałów Szpitala Wojewódzkiego. Rada Społeczna również omawiała ten problem i uznała, że kierunek jest prawidłowy.

Przewodniczący Sejmiku – Pani Przewodnicząca sugeruje, że powinniśmy głosować nad projektem uchwały?

Radny Pan Czesław Rzepka – stwierdził, iż prawa rynku tutaj są nieubłagalne i pieniądz tu powinien być decydujący ale nie w każdej dziedzinie np. zdrowiu. Uważa, że nad tym problemem należy się dobrze zastanowić jeśli chodzi o likwidację Oddziału Detoksykacji.

Radny Pan Kazimierz Pańtak – jest dla niego niezrozumiałym to, że w sprawy Zielonej Góry najbardziej są zainteresowani Radni z Gorzowa i wylewają krokodyle łzy. Pan Radny Eckert jest Przewodniczącym Rady Społecznej Szpitala, która problem ten uznała za słuszny. Komisja Rodziny, Zdrowia i Pomocy Społecznej również pozytywnie się wyraziła na ten temat to o czym tu dyskutować? Osobiście nie będzie się wtrącał co Radni z Gorzowa będą chcieli w Gorzowie.

Radny Pan H.M.Woźniak – zwracając się do Radnego Pańtaka stwierdził, że tyle razy już wtrącał się w sprawy Gorzowa.

Przewodniczący Sejmiku – przywołał Radnych do porządku.

Radny Pan Cz. Rzepka – zwracając się do Radnego Pańtaka stwierdził, że miał cały czas wrażenie, iż wszyscy radni są w Sejmiku Lubuskim a nie Zielonej Góry czy Gorzowa Wlkp.

Pani Jolanta Fedak – Wiceprzewodnicząca Zarządu – przyznała, że faktycznie mówimy tu o dwóch różnych sprawach : o Poradni Odwykowej i Wojewódzkim Ośrodku Terapii Uzależnień, który przejmie część tego kontraktu Poradni Odwykowej. O tych problemach postara się powiedzieć w oddzielnym punkcie. Prosi o przyjęcie proponowanej uchwały w dniu dzisiejszym.

Radny Pan Stanisław Wróblewski – podziela stanowisko Dyrektora Wojewódzkiego Szpitala w Zielonej Górze ale uważa, że nie należy zapominać o tej grupie ludzi, którzy są poważnie chorzy.

Przewodniczący Sejmiku – uważa, że należy przystąpić do głosowania. Zwrócił się do Radnego Woźniaka, czy podtrzymuje swój wniosek o przełożenie sprawy na inny termin?

Radny Henryk Maciej Woźniak – takiego wniosku nie składał , natomiast wypowiadał się w takim duchu jak Radny Wróblewski. Problem tkwi w tym, aby się nie pozbywać tak łatwo pewnej części bazy w profilaktyce. Radny stwierdził, że będzie głosował za tą uchwałą.

Przewodniczący Sejmiku – poddał pod głosowanie projekt uchwały zawarty w druku nr 114 w sprawie opinii projektu przekształcenia Szpitala Wojewódzkiego Samodzielnego Publicznego ZOZ w Zielonej Górze.

W wyniku głosowania **Sejmik podjął uchwałę Nr XXIII / 158 / 2001 – 32 głosami „za”**, głosów przeciwnych nie było **oraz przy 5 głosach wstrzymujących się**. Uchwała stanowi załącznik Nr 35

Do punktu 18.

Informacja Zarządu Województwa Lubuskiego na temat bieżących działań Zarządu i Urzędu Marszałkowskiego.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski zapytał, czy do złożonej informacji są uwagi bądź pytania do Zarządu Województwa?

Radni nie zgłosili uwag.

Przewodniczący Sejmiku – stwierdził, iż informacja została przyjęta i stanowi zał. Nr 36.

Do punktu 19.

Odpowiedzi na interpelacje i zapytania.

Radni Sejmiku wyrazili opinię, iż odpowiedzi na zgłoszone interpelacje zostaną im udzielone na piśmie.

Do punktu 20.

Przyjęcie protokołu z XXII sesji Sejmiku Województwa Lubuskiego.

Przewodniczący Sejmiku zapytał, czy do protokołu są uwagi? Radni uwag nie zgłosili.

Następnie zapytał, kto jest przyjęciem protokołu? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał od głosu?

W wyniku głosowania **Przewodniczący Sejmiku** stwierdził, że **protokół z XXII sesji Sejmiku** został przyjęty jednogłośnie.

Do punktu 21.

Sprawy różne.

Przewodniczący Sejmiku – zwrócił się do Przewodniczących Komisji aby w przyszłości ten incydent z kandydatem do Rady Społecznej nie będzie miał miejsca. Zwrócił się z prośbą, by w przyszłości, gdy komisja branżowa opiniuje daną osobę i są wątpliwości to należy zainteresowaną osobę zawiadomić i przesłuchać. Uważa, że takiej sytuacji w przyszłości już nie będzie bo dyskusja ta była nie na miejscu.

Następnie głos zabrał **Radny Pan Kazimierz Pańtak**, który poinformował, że skierował do Przewodniczącego Sejmiku pismo w sprawie planu kontroli Komisji Rewizyjnej Sejmiku. Pismo radni otrzymali w związku z czym prosi o jego zatwierdzenie.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy są uwagi? Uwag nie zgłoszono.

Przewodniczący Sejmiku – poddał pod głosowanie zaproponowany projekt planu kontroli Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczący Sejmiku – udzielił głosu **Panu Marianowi Firsztowi, Przedstawicielowi Konwentu Starostów**, który odczytał oświadczenie w sprawie niewłaściwego podziału środków na szpitalu. Oświadczenie stanowi załącznik Nr 37.

Pan Marian Firszt – zwrócił się do Sejmiku Województwa Lubuskiego z prośbą o przeanalizowanie tej trudnej sytuacji w szpitalach województwa lubuskiego.

Przewodniczący Sejmiku – stwierdził, iż w obecnej chwili trwa kontrola w Urzędzie Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych i uważa, że w tej chwili zajmowanie się tym problemem nie przyniosło by żadnego efektu – można tego dokonać w chwili, gdy otrzymamy wyniki kontroli w tej sprawie.

Pani Jolanta Fedak – poinformowała, że Zarząd Województwa przygotowuje materiały na sesję Sejmiku, które będą poświęcone problematyce ochrony zdrowia a w tym też programowi restrukturyzacji samodzielnych ZOZ-ów.

Przewodniczący Sejmiku – prosi, aby w dniu dzisiejszym nie prowadzić już na temat służby zdrowia dyskusji, ponieważ ta problematyka i tak będzie musiała być w najbliższym czasie rozpatrywana na sesji Sejmiku, bo to jest jeden z trudniejszych zagadnień w naszym województwie.

Przewodniczący Sejmiku – zapytał, czy są jeszcze inne sprawy?

Radny Pan Marian Milek – zwrócił się z prośbą, aby obsługa techniczna zamontowała reflektory na suficie w sali obrad, gdyż są one skierowane na radnych i oślepiają, są bardzo uciążliwe.

Przewodniczący Sejmiku – zwróci uwagę na tę sprawę, aby na następnej sesji Sejmiku problem ten rozwiązać w inny sposób.

Do punktu 22.

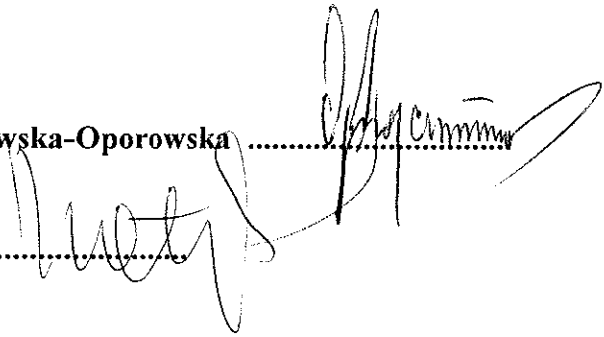
Zamknięcie obrad XXIII sesji Sejmiku.

Przewodniczący Sejmiku Pan Jan Kochanowski zamknął obrady XXIII sesji Sejmiku Województwa Lubuskiego, dziękując radnym i wszystkim gościom zaproszonym za udział w jej posiedzeniu.

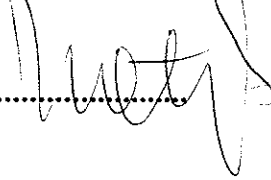
Obrady sesji Sejmiku zostały zakończone o godzinie 19.25.

Protokół sporządziły:

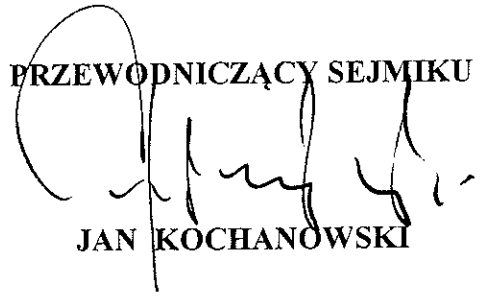
Krystyna Kaczmarowska-Oporowska

Helena Matuszyk

PRZEWODNICZĄCY SEJMIKU

JAN KOCHANOWSKI